

Оgień Niepodległości w Łucku «Вогонь Незалежності» в Луцьку

W niedzielę 6 listopada do Katedry Św. Ap. Piotra i Pawła w Łucku przywieziono Ogień Niepodległości. Tradycyjnie jest on zapalany od znicza na Polskim Cmentarzu Wojskowym w Kostiuchnówce. Następnie harcerze w sztafecie rowerowej wiozą ogień do Warszawy.

Tegoroczna Sztafeta Rowerowa «Ogień Niepodległości» została zorganizowana już po raz szesnasty. Trasa przebiega przez następujące miejscowości: Zgierz-Kostiuchnówka-Hrubieszów-Lublin-Ostrowiec Świętokrzyski-Radom-Warszawa-Zgierz. Jej długość wynosi prawie 700 km. W drodze powrotnej do Polski harcerze przekazują Ogień przedstawicielom władz lokalnych, organizacjom harcerskim i młodzieżowym. 11 listopada podczas głównych uroczystości z okazji Święta Niepodległości przywieziony z Wołynia Ogień Niepodległości zapłonął na płycie Grobu Nieznanego Żołnierza w Warszawie.

Organizatorzy i główni uczestnicy tej Sztafety, harcerze i instruktorzy Hufca ZHP Zgierz z województwa łódzkiego, 5 listopada zapalili symboliczny Ogień Niepodległości od znicza na grobie legionowym w Polskim Łasku pod Kostiuchnówką. Tam nieduża wieś w rejonie maniewickim na Wołyniu jest ważnym miejscem w historii niepodległej Polski. To właśnie tu w lipcu 1916 r. Legiony Polskie pod dowództwem Józefa Piłsudskiego po raz pierwszy podjęły wspólną walkę. W bitwie przeciw wojskom rosyjskim poległo ok. 2 tys. żołnierzy, lecz ich krew nie została przelana

na próżno: dzięki tej ofercie stała się możliwa w przyszłości niepodległość Polski.

Sztafeta Rowerowa, która zaczyna od 2000 r. odbywa się corocznie, w rzeczywistości jest kontynuacją dawnej tradycji patriotycznej. W okresie międzywojennym młodzież krakowska na znak pamięci o żołnierzach, którzy oddali życia za wolną i niepodległą Polskę, organizowała biegi z Krakowa do Kostiuchnówki. Tutaj na cmentarzu legionowym pobierano ogień i niesiono go do Krakowa, w ten sposób symbolizując drogę Legionów Polskich do wolności Polski. Obecnie Sztafeta odbywa się na rowerach. Corocznie wytyczana jest inna trasa, ale idea pozostaje niezmienna: pamięć o tych, dzięki komu Polska jest dzisiaj niepodległa.

6 listopada Ogień Niepodległości przywieziono też do Łucka. Harcerze z Hufca «Wołyń», który w tym roku dołączył do Sztafety, wręczyli Ogień bp. Witalijowi Skomarowskiemu, ordynariuszowi diecezji łuckiej. Po mszy, która została odprawiona w łuckim kościele Św. Ap. Piotra i Pawła wołyńscy harcerze powieźli ogień do Zdobunowa.

Anatolij OLICH
Foto autora

У неділю, 6 листопада, до костелу Святих Апостолів Петра і Павла в Луцьку прибув «Вогонь Незалежності». Його традиційно запалюють від лампади на військовому кладовищі під Костюхнівкою. Потім харцери велосипедною естафетою везуть вогонь до Варшави.

Цього року велосипедна естафета «Вогонь Незалежності» відбувається уже шістнадцяті. Траса пролягає такими населеними пунктами: Згєж-Костюхнівка-Грубешів-Люблін-Островець-Свентокшиський-Радом-Варшава-Згєж. Загальна її протяжність становить майже 700 км. Дорогою харцери передають вогонь представникам місцевої влади, харцерським і молодіжним організаціям. 11 листопада під час головних урочистостей із нагоди Дня Незалежності Польщі привезений із Волині вогонь покладуть на могилу Невідомого солдата у Варшаві.

Організатори й основні учасники цього заходу, харцери та інструктори загону «Згєж» із Лодзького воєводства, 5 листопада запалили символічний «Вогонь Незалежності» від лампади на солдатській могилі в Польському ліску під Костюхнівкою. Це невелике село в Маневицькому районі на Волині – важливе місце для історії незалежної Польщі. Саме там у липні 1916 р. Польські легіони під командуванням Юзефа Пілсудського вперше воювали разом. У битвах із російськими військами полягли приблизно 2 тис. воїнів, проте їхня кров пролилася марно: завдя-

ки цій жертві стала можливою майбутня незалежність Польщі.

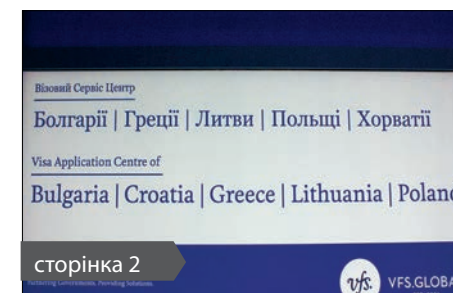
Велосипедна естафета, яка, починаючи з 2000 р., проходить щороку, – фактично продовження давньої патріотичної традиції. У міжвоєнний період краківська молодь у пам'ять про воїнів, які загинули за незалежну Польщу, організувала бігову естафету з Кракова до Костюхнівки. Там вони на кладовищі легіонерів запалили вогонь і доставили його до Кракова, таким чином символізуючи шлях Польських легіонів до вільної Польщі. Тепер естафета відбувається на велосипедах, її трасу щороку оновлюють, але залишається головне – пам'ять про тих, завдяки кому сьогодні Польща незалежна.

6 листопада «Вогонь незалежності» привезли до Луцька. Символічна урочиста варта харцерів загону «Волинь», котрі цього року долучилися до естафети, вручила вогонь єпископу Віталію Скомаровському, ординарію Луцької дієцезії. Після меси в луцькому костелі Святих Апостолів Петра і Павла волинські харцери повезли вогонь до Здобунова.

Анатолій ОЛИХ
Фото автора

Візовий центр у Луцьку
переїхав

Centrum Wizowe w Łucku
przeprowadziło się

Вистава змінює свій хід

Spektakl zmienia swoją postać

На Волині виробляли щогли
для яхт

Na Wołyniu produkowano
maszty do jachtów

Лампадки на волинських
цвинтарях

Znicze na wołyńskich
cmentarzach

У королівських палацах
триває безплатний листопад

W rezydencjach królewskich
trwa darmowy listopad

Centrum Wizowe w Łucku zostało przeniesione

Візовий центр у Луцьку переїхав

3 października Punkt Przyjmowania Wniosków Wizowych w Łucku zmienił adres, a 31 października odbyło się uroczyste otwarcie Centrum Wizowego w nowym budynku przy ul. Krywyj Wał 31.

Із 3 жовтня Пункт прийому візових анкет у Луцьку змінив адресу, а 31 жовтня відбулося урочисте відкриття візового центру в новому приміщенні (вулиця Кривий Вал, 31).

Przybyłych na uroczystość otwarcia Centrum Wizowego w nowym lokalu, gdzie teraz można ubiegać się o wizę nie tylko do Polski, ale również na Litwę, do Grecji, Bułgarii i Chorwacji, powitali: p.o. Konsula Generalnego RP w Łucku Krzysztof Sawicki oraz dyrektor regionalny firmy «VFS Global» na Ukrainie, Białorusi, w Kazachstanie i Uzbekistanie Amit Kumar Sharma.

Nowo otwarte Centrum Wizowe zapewni obywatelom Ukrainy bardziej efektywną obsługę. Osoby, które chcą uzyskać wizę Schengen lub wizę krajową, mogą tam dokonać wszelkich niezbędnych formalności, złożyć dokumenty, odciski palców oraz otrzymać wyczerpującą informację na temat wiz.

Amit Kumar Sharma poinformował również, że «VFS Global» liczy około 2 tys. centrów wizowych w 20 państwach, w tym w 14 miastach na Ukrainie. W Łucku Punkt Przyjmowania Wniosków Wizowych otwarto w 2012 r.

Centrum Wizowe w Łucku czynne jest od poniedziałku do piątku, oprócz dni wolnych i świąt, od 8.30 do 15.30.

MW
Foto: Iryna KANAHEJEWA

Na uroczystości z okazji відкриття Візового сервіс центру, де відтепер можна подати документи на отримання візи не лише до Польщі, а й до Литви, Греції, Болгарії та Хорватії, присутніх привітали виконавчач обов'язків Генерального консула РП у Луцьку Кшиштоф Савицький і регіональний директор компанії «VFS Global» в Україні, Білорусі, Казахстані та Узбекистані Аміт Кумар Шарма.

Вони обидва запевнили, що відтепер у візовому центрі громадян України будуть обслуговувати ефективніше, та зазначили, що особи, які бажають отримати шенгенську або національну візу, можуть подати документи, здати відбитки пальців та одержати всю необхідну інформацію у Візовому сервіс центрі Луцька на вулиці Кривий Вал, 31.

Також Аміт Кумар Шарма поінформував, що «VFS Global» нараховує приблизно 2 тис. візових центрів у 20 країнах світу, зокрема в 14 містах України. У Луцьку такий центр утворили у 2012 р.

Візовий сервіс центр у Луцьку працює з понеділка до п'ятниці, крім вихідних і святкових днів, із 8.30 до 15.30.

BM
Фото: Ірина КАНАГЕЄВА

W Zamłynie kontynuowano prace nad projektami

У Замлинні продовжили роботу над проектами

Одбул ся другий етап szkolenia «Przygotowanie kadry na rzecz tworzenia projektów i zarządzania projektami opartymi o finansowanie zewnętrzne».

Відбувся другий етап тренінгу «Підготовка кадрів у сфері створення проектів та управління проектами, що базуються на зовнішньому фінансуванні».

W dniach 29 października – 3 listopada uczestnicy szkoleń kontynuowali prace nad projektami rozpoczętymi w pierwszym etapie, który odbywał się w Centrum Integracji Zamłynie w połowie października. Wśród pomysłów, które planowano zrealizować są: ochrona polskiego i ukraińskiego dziedzictwa historycznego, w tym porządkowanie cmentarzy, promocja i popularyzacja twórczości artystów związanych z Wołyniem, tworzenie miejsca dogodnego dla organizacji przedsięwzięć kulturalnych. Część uczestników pracowała nad projektami, których celem jest poprawa stanu środowiska, wdrożenie nowych technologii oraz metod pracy, modernizacja lokalnej infrastruktury, co pozwoli przyczynić się do poprawy sytuacji gospodarczej w regionie.

Marcin Grabski, specjalista ds. pisania projektów, efektywnie zorganizował pracę w grupach oraz podzielił się swoimi doświadczeniami. W przeciwieństwie do pierwszej części poświęconej ogólnym zagadnieniom dotyczącym projektów, w trakcie drugiej uczestnicy szkoleń skupili się na praktyce. Przez cały czas pracowali w grupach i doskonalili swoje projekty. Szczególną uwagę poświęcono planowaniu budżetu oraz pisaniu sprawozdań finansowych, formularza zgłoszeniowego i notatki koncepcyjnej. Marcin Grabski podkreślił, że w czasie szkoleń wykorzystano wzorce dokumentacji dla Programu Współpracy Transgranicznej Polska-Białoruś-Ukraina. Są one bardzo skomplikowane, więc opanowując ich przygotowanie, uczestnicy będą mogli składać swoje projekty według wzor-

ru na podobne programy, jak i na te, gdzie przygotowanie wniosku jest o wiele łatwiejsze.

Organizatorami szkolenia były Konsulat Generalny RP w Łucku oraz Fundacja Rozwoju Lokalnego.

Anastasiya SZESTIUK,
Polonijne Stowarzyszenie Kulturalno-Oświatowe w Ternopolu
Zdjęcie autora

Учасники навчань 29 жовтня – 3 листопада продовжили роботу над проектами, яку розпочали під час першого етапу, котрий теж відбувся в Інтеграційному центрі «Замлиння» в середині жовтня. Серед ідей, які вони планують втілити в життя, – збереження історичної спадщини поляків та українців, зокрема захист

та доглядання кладовищ, просування та популяризація творів митців із Волині, створення відповідного місця для проведення різноманітних культурних заходів. Частина учасників працювала над проектами, які мають на меті покращення стану навколишнього середовища, введення нових методів роботи, модернізацію місцевої інфраструктури та впровадження новітніх технологій, що призведе до поліпшення економічного стану регіону.

Марцін Грабський, фахівець із написання проектів, ділився власним досвідом та ефективно організував роботу в групах. На відміну від першої частини навчання, що мала описовий та загальний характер, друга була спрямована на практику. Фактично весь час учасники працювали в групах та вдосконалювали свої проекти. Особливу увагу зосередили на написанні бюджету та фінансових звітів, аплікаційної форми та концептуальної нотатки. Марцін Грабський підкреслив, що для тренінгу він використав зразки оформлення документації для Програми трансграничного співробітництва Польща-Білорусь-Україна. Вони дуже складні, тож, освоївши їх підготовку, учасники зможуть подавати свої проекти як на схожій програмі, так і на ті, де потрібен простіший пакет документів.

Організатори тренінгу: Генеральне консульство РП у Луцьку та ВОГО «Фонд місцевого розвитку».

Анастасія ШЕСТИУК,
Тернопільське культурно-просвітницьке
полонійне товариство
Фото авторки

Próby teatralne w Zamłynie

Театральні репетиції в Замлинні

Uczestnicy projektu teatru eksperymentalnego z Równego i z Kowla spotkali się w dniach 25–28 października w gościnnych progach księdza Jana Burasa w Zamłynie.

Cztery dni wytężonej pracy w Centrum Integracji w Zamłynie przyniosły widoczny efekt w powstawaniu całego przedstawienia. Wielokrotne powtarzanie scen i aktów, wcielanie się w rolę było męczące, ale jednocześnie ciekawe i inspirowane.

Tak jak było zaplanowane spektakl ciągle zmienia swoją postać, jest spektaklem otwartym, w scenariuszu zachodzą ciągle zmiany, podyktowane natchnieniem jego twórcy albo możliwościami aktorów, a jednocześnie przewidzianym efektem na scenie.

Uczestnicy z Równego i z Kowla byli bardzo zaangażowani, otwarci na grę i na nowe wyzwania. Na próbach wystąpili w koszulkach zaprojektowanych przez Mariannę Jakobczuk.

Opiekunowie zaplanowali także na jeden wieczór Pizama Party, w czasie którego uczestnicy zamienili się w modelki i modele oraz zagrali wybrane sceny ze spektaklu, a drugi wieczór poświęcony był piosence przygotowywaną do spektaklu.

Wszyscy, dzięki uprzejmości i gościnności ks. Jana Burasa mieli też możliwość przejeżdżki konno oraz rowerami, aby trochę zaczerpnąć świeżego powietrza. Miss i Mister Pizama Party w nagrodę jechali w ostatni dzień pobytu na białym koniu.

Wiesław PISARSKI,
nauczyciel skierowany do Kowla przez ORPEG
Foto: Serhij Lisiwka

Учасники проекту експериментального театру із Рівного та Ковеля зустрілися 25–28 жовтня у гостинному домі отця Яна Бурса в Замлинні.

Чотири дні інтенсивної праці в Центрі інтеграції в Замлинні принесли помітний результат у підготовці заходу. Багаторазове повторення сцен та актів, перевтілення у ролі втомили учасників, але водночас зацікавили та надихнули.

Так, як і планували раніше, вистава постійно змінює свій хід. Вона відкрита, у сценарій постійно вносять зміни, причини яких полягають у натхненні автора, можливостях акторів та ефекті, котрого прагнуть досягти учасники проекту на сцені.

Молоді актори з Рівного та Ковеля дуже активні, відкриті для гри та нових викликів. На репетиціях вони виступили у футболках, пошитих за проектом Мар'яни Якобчук.

На один із вечорів куратори запланували піжамну вечірку, під час якої учасники стали моделями та зіграли обрані сцени зі спектаклю. Інший вечір присвятили пісням, підготованим до вистави.

Завдяки відкритості та гостинності отця Яна Бурса всі мали також можливість проїхатися верхи на конях і покататися на велосипедах, насолоджуючись свіжим повітрям. Міс та містер піжамної вечірки останнього дня їздили на білому коні.

Веслав ПІСАРСЬКИЙ,
учитель, скерований у Ковель організацією ORPEG
Фото: Сергій ЛІСІВКА

Wspólna historia

«(Prze)pisać historię / (Пере)писати історію» to projekt wymiany młodzieży, realizowany w ramach Polsko-Ukraińskiej Rady Wymiany Młodzieży. Powstał on dzięki zaangażowaniu młodych ludzi w wieku 14–16 lat uczących się w Bytomiu w Polsce i w Równem na Ukrainie.

Podstawowym celem projektu było wspólne odkrywanie zapomnianych kart z historii obu narodów. Kontekstem dla tematu projektu był negatywny wydźwięk historii obu narodów, który obecnie przeważa w środkach przekazu.

32 młodych uczestników z Polski i Ukrainy wraz ze swoimi opiekunami podjęło się zadania (prze)pisania wspólnej historii, tak by znalazło się w niej miejsce dla marginalizowanych na lekcjach historii i w mediach, obszarów dotyczących nauki, gospodarki i kultury. W ramach przygotowań przeanalizowano wiele różnych «zapomnianych historii», z których podczas projektu wybrano osiem najbardziej pouczających i pozytywnie wpływających na stosunki pomiędzy obu krajami. Następnie w międzynarodowych grupach opisywano, opracowywano i promowano historie w swoich środowiskach lokalnych. Narzędziem do tego była interaktywna prezentacja (<http://prezi.com/lyos3xzrerkh>).

Ponadto czas spędzony w trakcie realizacji projektu pozwolił na wspólne odkrywanie europejskiej tożsamości i wzajemne poznawanie kultury podczas wspólnie przygotowanych, przez samą młodzież, wieczorów międzykulturowych. Poprzez komunikację i promocję projektu młodzież udowodniła, iż historia może i powinna prowadzić do budowania mostów, a nie murów.

Ze strony polskiej w projekcie uczestniczyła młodzież z Zespołu Szkół Ogólnokształcących Nr 11 w Bytomiu, pod opieką swoich nauczycieli: Grażyny Pala i Renaty Zeliasz-Nguyen. Organizatorem projektu była Fundacja Europejskich Inicjatyw na Śląsku z Bytomią i parafia rzymskokatolicka pod wezwaniem Świętych Piotra i Pawła w Równem.

MW

P. S.: Zapraszamy również do polubienia strony projektu na Facebook'u, gdzie znajdują się ciekawe wywiady z uczestnikami, zdjęcia, plakaty oraz filmy z wieczorów międzykulturowych: <https://www.facebook.com/rewritinghistorypolishukrainian/>

Спільна історія

«(Prze)pisać historię / (Пере)писати історію» – це проект обміну молоді, реалізований у рамках Польсько-української ради обміну молоді. Він виник завдяки ангажуванню підлітків (14–16 років), котрі навчаються в польському Битомі та українському Рівному.

місце для тем, яких не розглядають на уроках історії та в ЗМІ, зокрема тих, що стосуються науки, економіки та культури. У рамках підготовки проаналізували багато різних забутих сторінок історії, з яких під час проекту вибрали вісім найбільш повчальних і таких, що мають позитивний вплив на відносини між обома країнами. Згодом учасники опрацювали та написали тексти в міжнародних групах та поширили їх серед свого оточення. Інструментом для цього стала інтерактивна презентація (<http://prezi.com/lyos3xzrerkh>).

Окрім того, час, проведений разом у роботі над проектом, дозволив спільно пізнавати європейську ідентичність й культури обох народів, особливо під час підготовлених молоддю міжкультурних вечорів. Шляхом популяризації результатів і промоції проекту молодь довела, що історія може призводити до спорудження мостів, а не стін.

Із польської сторони в проєкті брали участь учні Загальноосвітнього шкільного комплексу № 11 у Битомі під керівництвом учителів Гражини Пала й Ренати Зеліаш-Нгуєн. Організатором проєкту був Фонд європейських ініціатив у Сілезії з Битома і римо-католицька парафія Святих Петра і Павла в Рівному.

BM

Основна мета проєкту – спільне пізнання забутих сторінок минулого обох народів. Контекстом для теми проєкту став негативний відгомін історії польсько-українських стосунків, що зараз переважає в засобах масової інформації.

32 молодих учасників із Польщі та України разом зі своїми опікунами взяли за написання спільної історії так, щоб у ній знайшлося

P. S.: Пропонуємо вподобати сторінку проєкту на «Facebook», де розміщено цікаві розмови з учасниками, фотографії, плакати та фільми з міжкультурних вечорів: <https://www.facebook.com/rewritinghistorypolishukrainian/>

Sejm ustanowił nowe odznaczenie dla obcokrajowców

Сейм затвердив нову відзнаку для іноземців

Sejm RP jednogłośnie ухвалив в п'яątek 4 листопада ustawę ustanawiającą Krzyż Wschodni – odznaczenie dla obcokrajowców, którzy nieśli pomoc Polakom na Wschodzie prześladowanym w latach 1937–1959 ze względu na ich narodowość.

У п'ятницю, 4 листопада, Сейм Польщі одногolosно ухвалив закон про створення «Східного хреста» – відзнаки для іноземців, які в 1937–1959 рр. допомагали полякам на Сході, репресованим з огляду на їхню національність.

Krzyż Wschodni ma nadawać prezydent na wniosek ministra spraw zagranicznych. Szef MSZ ma przedstawiać wnioski z własnej inicjatywy lub z inicjatywy związków i stowarzyszeń kombatanckich, organizacji społecznych, kierownika Urzędu ds. Kombatantów oraz osób prywatnych, po zasięgnięciu opinii prezesa Instytutu Pamięci Narodowej. Osoba odznaczona ma otrzymywać nieodpłatnie odznakę nadanego jej Krzyża i legitymację. Krzyż mógłby być nadawany pośmiertnie.

Sejm przyjął w п'яątek m.in. poprawkę, zgodnie z którą ustawa o ustanowieniu Krzyża Wschodniego wejdzie в życie sześć miesięcy od jej ogłoszenia в Dzienniku Ustaw. W pierwotnym projekcie zapisano, że ustawa wchodzi в życie з dniem opublikowania.

Szef sejmowej Komisji Łączności z Polakami за границą Michał Dworczyk (PiS) mówił, że Krzyż Wschodni to odznaczenie dla obcokrajowców, którzy ratowali Polaków w latach 1937–1959.

Jak zaznaczył, 1937 rok to operacja «Polska» przeprowadzona przez NKWD, początek masowych represji, które uderzyły najpierw в Polaków в Związku Sowieckim, а po 17 września 1939 roku także в Polaków mieszkających на Kresach Wschodnich. Z kolei rok 1959, to zakończenie drugiej repatriacji Polaków з Kresów.

«Upamiętnienie ludzi, którzy często ryzyку- jąć własne życie ratowali naszych rodaków, jest

naszym moralnym obowiązkiem; to jest obowiązek państwa polskiego. Ich działanie było aktem odwagi, przykładem chrześcijańskiego miłosierdzia, człowieczeństwa в tamtych nieludzkich czasach» – podkreślił Dworczyk.

Jak zaznaczył, ustanawiając to odznaczenie państwo polskie uhonoruje osoby, które zdobyły się на heroiczny wysiłek i pomagały naszym rodakom в tamtych tragicznych chwilach. «To odznaczenie będzie przypominało nie tylko Polakom, ale i narodom на Wschodzie, że my Polacy pamiętamy, że jesteśmy wdzięczni за pomoc okazaną każdemu naszemu rodakowi» – powiedział poseł PiS.

Podkreślił, że odznaczenie to będzie też dowodem, że «Polacy potrafią pamiętać о драматичnej historii без nienawiści, без stosowania odpowiedzialności zbiorowej i obciążania winą за zbrodni całych narodów i społeczności».

«Ustanawiając Krzyż Wschodni przypominamy nie tylko te dramatyczne zdarzenia, ale przypominamy też historię i dziedzictwo Kresów I i II RP. To bardzo ważne, to część naszej polskiej tożsamości» – powiedział Dworczyk. Jak dodał, ustanowienie Krzyża Wschodniego będzie też «ważnym narzędziem prowadzenia polityki historycznej».

Źródło: dzieje.pl

«Східний хрест» має надавати президент за поданням міністра закордонних справ. Голова МЗС може подавати кандидатури з власної ініціативи або з ініціативи ветеранських спілок і товариств, громадських організацій, керівника Відомства у справах ветеранів чи навіть приватних осіб, але після узгодження з директором Інституту національної пам'яті. Нагороджена особа безплатно отримує знак «Східного хреста» і посвідчення. Відзнаку можуть присвоювати посмертно.

У п'ятницю Сейм прийняв поправку, згідно з якою закон про присвоєння «Східного хреста» набере чинності через 6 місяців від дня його опублікування в офіційному бюлетені «Dziennik Ustaw». У початковому ж проекті зазначалося про те, що закон увійде в дію в день публікації.

Голова комісії зв'язків із поляками за кордоном Сейму РП Міхал Дворчик (партія «Право і справедливість») підкреслює, що «Східний хрест» – це відзнака для іноземців, які рятували поляків у 1937–1959 рр.

Він нагадав, що в 1937 р. відбулася операція НКВС під назвою «Польща», яка започаткувала масові репресії проти поляків у Радянському Союзі, а після 17 вересня 1939 р. і проти поляків, які жили на Східних Кресах. У 1959 р. закінчилася друга хвиля репатріації поляків із Кресів.

«Вшанування пам'яті людей, котрі, ризикуючи власним життям, рятували поляків, – це наш моральний обов'язок, обов'язок польської держави. Їхня діяльність була проявом відваги, християнського милосердя, людяності в ті нелюдські часи», – підкреслив Дворчик.

Він додав, що цією відзнакою польська держава вшановуватиме тих людей, котрі здійснили героїчні зусилля й допомагали полякам у ті трагічні часи. «Ця нагорода нагадає не лише полякам, але й людям зі Сходу, що наш народ із вдячністю пам'ятає допомогу, надану нашим землякам», – сказав депутат від «Право і справедливості».

Депутат Сейму наголосив, що відзнака стане підтвердженням того, що «поляки можуть пам'ятати драматичну історію без ненависті, без вимоги загальної відповідальності та звинувачення у злочинах цілих народів і спільнот».

«Засновуючи відзнаку «Східний хрест», ми нагадуємо не тільки про ті драматичні події, але й історію і спадщину Кресів Першої та Другої Речі Посполитої. Це дуже важливо для нас, це частина нашої польської національної ідентичності», – зауважив Дворчик. Він зазначив, що нагородження «Східним хрестом» стане також «важливим інструментом здійснення історичної політики».

Джерело: dzieje.pl

Спрząтanie в За́ложцах

В прeдeднiу 1 лiстoпaдa члoнкoвiе Centrum Rozwoju Kultury i Języka Polskiego в Tarnopolu sprząтали старy полскi cмeнтapз вe вsi За́ложцe в oбвoдзiе tarnopolskim.

На за́ложцeкiм cмeнтapзy jest вiеlе лeжąчyх крyжы oрaз прeвeрoчeнyх пoмнiкoв, лeч знaйдyжy тeж i дoбрe зaчoвaнe. Удaлo сię нaм усуну́лe з вiеlу пoстaмeнтoв стeртy зiеми, рoślinнoсci, aлe вciяж пoзoстaлo вoлe прaцy, кoтoрą хciелi- бyсiмy кoнтyнoвaцi в прeзшлoсci.

За́ложцe тo вiеs o бoгaтeй истoрiи. Są тaм двa кoсcioлy: jeden czynny pw. Niepokalanego Poczęcia NMP з XIX w., a drugi pw. św. Antoniego з XVI wieku, зруйнований po вoйнiе. Kiedyс тeж знaйдoвaл сię тaм zamek рoдзiны Wiśniowieckich, бyл гoлoвнą сiедзiбą рoдy. Po Wiśniowieckich, дoбрa за́ложцeкiе стaлy сię влaснoсcią Sobieskich, a нaстeпнiе Potockich. Zamek jest oбecнiе в цaлoкoвiтeй руiнiе. W пoблiзy руiн zamku кoлo старeгo кoсcioлa члoнкoвiе centrum пoсaдзiлi чoinkи.

Бyл тo нaш пiервшy вyжaзд, aлe нa пeвнo нiе oстaтнi. Wszyscy учeстнiкy дeклapуją хчeч пoнoвнeгo вyжaздy. Mamy нaдзiеję, iж в нaйблiжшyм чaсiе вiецej oсoб дoлжyчy дo нaшeгo Centrum i вoспoлнiе з мiеjsцoвyмi бeдiемy брaц удiял в тaкiх aкцях.

Natalia RESZETAR,
Centrum Rozwoju Kultury i Języka Polskiego в Tarnopolu

Прибирання в Залізцях

Напередодні Дня Всіх Святих члени Центру розвитку культури і мови польської в Тернополі прибирали старе польське кладовище в Залізцях Тернопільській області.

На залозецькому цвинтарі багато хрестів і пам'ятників лежать на землі, але є й добре збережені. Нам вдалося почистити багато пам'ятників від землі, рослинності, проте тут все ще залишається вдосталь роботи, яку ми хочемо продовжити в майбутньому.

Залізці – село з багатою історією. У ньому знаходяться два костели: храм Непорочного зачаття Діви Марії, збудований у XIX ст., який діє донині, та костел Святого Антонія (XVI ст.), зруйнований після війни. Колись тут розташовувався замок сім'ї Вишневецьких, який був головною резиденцією родини. Після Вишневецьких залозецький маєток став власністю Собеських, а потім Потоцьких. Нині замок повністю зруйнований. Біля руїн цієї споруди, неподалік костелу, члени центру посадили ялинки.

Це була наша перша поїздка, але, звичайно, не остання. Всі учасники заявляють про свою готовність до нової подорожі. Сподіваємося, що найближчим часом більше людей приєднається до нашого центру і разом із місцевими жителями візьме участь у таких акціях.

Наталія РЕШЕТАР,
Центру розвитку культури і мови польської в Тернополі

... Szlakiem Wołyńskich Krzyży wokół Huty Stepańskiej z Januszem Horoszkiewiczem ...

Hały w gminie Antonówka, powiat Sarny

Гали в гміні Антонівка Сарненського повіту

Ten fotoreportaż poświęcam rodzinie śp. Adolfa Sadowskiego, leśniczego z lasów k. Hał.

Rodzina Sadowskich została wywieziona na Sybir w pierwszej deportacji, 10 lutego 1940 r. Opowieść ocalałego syna Pawła to bezkres męki zesłańców, śmierci rodziców i rodzeństwa oraz stosunków międzyлюдzkich. Samego zaś, dziesięcioletniego wówczas Pawła ocalał «okrutny» w oczach zesłańców wartownik. To on, umierającego z głodu i zimna chłopca, wyznaczył do palenia w piecu w baraku wartowników. Pan Paweł powiedział mi, że ile razy Go wspomina to modli się za Niego.

Kolonia przy drodze z Kowla do Sarn, w okresie międzywojennym rozwijała się bardzo prężnie. Powstał tu duży tartak z trzema trakami, który dawał pracę mieszkańcom całej okolicy. Adam Bieruta, po powrocie z USA, rozpoczął wytwarzanie masztów do jachtów, a kupcy przyjeżdżali aż z Gdańska. Tuż przed wojną wytyczono budowę drogi, dziś nazywanej «Warszawką».

W okresie zagrożenia banderowskiego w kolonii powstała samoobrona, wybudowano wielki schron w centrum wsi. Sprawdził się doskonale, kiedy w nocy z 16 na 17 lipca 1943 r. kolonia została napadnięta. Nikt ze schronu nie zginął, ale nie wszyscy zdolali tam dotrzeć. Ci, którzy tam

nie dotarli, w większości zostali zamordowani. Kolonia została całkowicie spalona, a ludność ewakuowana przez Niemców do Rafałówki.

1. Droga zw. Warszawką, biegnie przez Hały. Kolonia była po lewej stronie drogi.

2. Tu były Hały, tędy w zorganizowanej grupie szli Polacy z opuszczonej Huty Stepańskiej do stacji kolejowej Żeluck, przy niemieckim posterunku w Grabinie.

3. Z prawej strony pod lasem rozciągają się Soszniki.

4. Słońce zachodzi nad Hałami.

Tekst i zdjęcia: Janusz HOROSZKIEWICZ

P. S.: Zainteresowani mogą uzyskać więcej informacji pod adresem mailowym: janusz-huta-stepanska@wp.pl

Цей фоторепортаж я присвячую сім'ї Адольфа Садовського, лісника з колонії Гали.

Сім'ю Садовських вивезли в Сибір під час першої депортації, 10 лютого 1940 р. Розповідь сина Павла, котрий уцілів, – це безмежжя мук депортованих, міжлюдських взаємин, смерті батьків, братів та сестер. Самого ж десятирічного Павла врятував «жорстокий», на думку засланих, вартовий. Саме він обрав хлопця, котрий умирав від голоду й холоду, щоб той палив грубку в бараку вартових. Павло розповів мені, що завше, коли згадує цього чоловіка, молиться за Нього.

Колонія Гали, розташована біля дороги, що вела з Ковеля до Сарн, у міжвоєнний період розвивалася дуже динамічно. Тут виникла велика лісопилня із трьома пилорамами, яка давала роботу людям із цілої околиці. Мешканець колонії, Адам Берута, після повернення зі США розпочав виробництво щогл для яхт. Клієнти приїжджали за ними аж із Гданська. Незадовго до війни поряд запланували побудувати дорогу, котру сьогодні називають «Варшавкою».

У період нападів бандерівців у колонії організували самооборону. В центрі села побудували велике сховище, котре стало в нагоді,

коли вночі з 16 на 17 липня 1943 р. на колонію здійснили напад. Ніхто з тих, хто там сховався, не загинув. Проте не всім вдалося добратися до сховища: вони переважно всі загинули. Бандерівці повністю спалили колонію. Німці евакуювали місцеве населення до Рафалівки.

1. «Варшавка» – дорога, котра пролягає через Гали. Колонія розташовувалася з лівої сторони.

2. Тут були Гали. Сюдою до залізничної станції Желуцьк біля німецького посту в Грабині організовано йшли поляки з Гути Степанської, котру вони змушені були залишити.

3. Справа, під лісом, знаходяться Сошники.

4. Над Галами заходить сонце.

Текст і фото: Януш ГОРОШКЕВИЧ

P. S.: Усі зацікавлені можуть отримати більше інформації за мейлом: janusz-huta-stepanska@wp.pl.

Ocaleni od zapomnienia: Leopold Adamcio

Повернуті із забуття: Леопольд Адамцю

Kontynuując cykl artykułów o uczestnikach polskiego podziemia działającego na Wołyniu w latach 1939–1941, proponujemy uwadze Czytelników szkic biograficzny, przedstawiający fragment z długiego i bogatego w wydarzenia życia komendanta Chorągwi Wołyńskiej ZHP.

Funkcjonariusze NKWD uważali, że został on zamordowany w 1941 r. w lwowskim więzieniu. Leopold Adamcio jednak do końca życia (a zmarł w 1978 r.) mieszkał w Ojczyźnie, o której w 1939 r. mógł tylko marzyć i o którą walczył ze wszystkich sił.

Leopold Adamcio urodził się w 1904 r. w Przemyslu. Jego ojciec, Józef Wawrzyniec Adamcio (ur. w 1877 r. ur.) prowadził warsztat szewski, matka, Marcela (ur. w 1876 r.), wychowywała dzieci: Leopolda, Józefa (ur. w 1909 r.), Elżbietę (ur. w 1909 r.) i Stanisława (ur. w 1915 r.). Wiadomo, że Leopold ukończył gimnazjum, a w 1935 r. Uniwersytet Lwowski i uzyskał zawód księgowego. Według innych informacji, studiował na Uniwersytecie Poznańskim. Przez sześć tygodni w 1929 r. odbywał służbę w Wojsku Polskim, skąd został zdemobilizowany w randze księgowego. Przed II wojną światową Leopold Adamcio mieszkał w Równem, pracował jako nauczyciel w gimnazjum i jednocześnie był komendantem Wołyńskiej Chorągwi Harcerskiej.

Po ukończeniu wojny niemiecko-polskiej, Leopold razem z żoną Janiną (córka Antoniego, ur. w 1909 r.) i córką Marią (ur. w 1937 r.) zamieszkał we Lwowie w mieszkaniu brata Janiny, profesora Wilhelma Słabego przy ulicy Obertyńskiej 28 w mieszkaniu 4.

Na początku listopada 1939 r. we Lwowie w kawiarni «Europejska» Leopold przypadkowo spotkał swojego znajomego. Nie mógł przypomnieć sobie jego imienia, ponieważ spotykał go w Równem w sprawach harcerskich jeszcze przed wojną. Przybyś przedstawił się jako Wrona i Leopold założył, że był to jego konspiracyjny pseudonim. Wrona od razu zaczął rozmowę o tym, że po nadejściu bolszewickich władz okupacyjnych ruch harcerski nie zaprzestał działań i nadal gromadzi kadry zdolne do organizacji antysowieckiego ruchu oporu. Zaproponował Leopoldowi przystąpienie do tworzenia tajnej organizacji z byłych harcerzy Wołynia, której siedziba miałaby się znajdować w Równem.

Leopold zgadzał się z koniecznością założenia takiej organizacji, ale zrezygnował z wyjazdu na Wołyń, ponieważ chciał pozostać we Lwowie. Będąc zwolennikiem idei odrodzenia niepodległej Polski, dołączył do Szarych Szeregów, które były częścią Związku Walki Zbrojnej. Na czele Szarych Szeregów we Lwowie stał Wilhelm Słaby. Zadaniem tego ośrodka było jednoczenie młodzieży polskiej wokół idei narodowej. Równolegle z grupą, na czele której stał Wilhelm Słaby, we Lwowie działała jeszcze jedna samodzielna organizacja składająca się z byłych harcerzy pod dowództwem Zbigniewa Dumi i Leszka Czarnika. Ponieważ zdawali sobie sprawę z tego, że oddzielna działalność jest mało efektywna, w listopadzie 1939 r. w jednym z mieszkań konspiracyjnych zorganizowali spotkanie kierowników dwóch ośrodków podziemnych. Za podziemną działalność młodzieży w ośrodku Wilhelma Słabego odpowiadał Aleksander Szczęśkiewicz. Nie zgodził się on jednak na oddanie pieczę nad młodzieżą komuś innemu. Na kolejnym spotkaniu, które odbyło się w mieszkaniu Dumi, Szczęśkiewicz postanowił rozdzielić kierownictwo młodzieżą w następujący sposób: we Lwowie przekazać tę funkcję studentowi szkoły handlowej Zdzisławowi Trojanowskiemu, Wołyń powierzyć Leopoldowi Adamciowi, bo posiada tam kontakty, a resztę terenów Ukrainy Zachodniej wziąć pod własne dowództwo. Widocznie, właśnie ten plan realizował Leopold Adamcio nawiązując kontakty ze Stanisławem Bakiem w Zdobunowie i przekazując mu Instrukcję Nauczycielską. Jednak po aresztach Zbigniewa Dumi, Leszka Czarnika i Wilhelma Słabego obydwie organizacje pozostały bez kierownictwa, więc w maju 1940 r. Leopold dostał propozycję, by je połączyć i stanąć na czele tego ośrodka.

W tym czasie rozpracowanie przez NKWD szeregu spraw agenturalnych w marcu-maju 1939 r. doprowadziło do fali aresztów na Ukrainie Zachodniej. Wszczęty przez enkawudystów proces dostarczał materiały dające podstawy do

Proდовжуючи цикл статей про учасників польського підпілля, що діяло на Волині в 1939–1941 рр., пропонуємо увазі Читачів біографічний фрагмент із довгого й насиченого подіями життя комеданта Волинської хоругви Спілки польського харцерства.

Соборственно ругани монахам
о Адамцю Леопольде Казарович

наказание до организации "Харцерство". Организация
та повставала вострод членков харцерства
предвоенного. Организация та возросла в
Львовском. Позже была навязана контакти
с некоторыми мещанами. Так в Бiałymостоку был
клерик о названии "Gabriel" (название православного
мещанина). В какой способ навязалась к нему
не знаю. Когда востроде в работе застался, то
в Бiałymостоку. В мещане марили или крестили
картка пристрастия на адрес Михаловского,
из выезда из Бiałymостоку. Następnie z Białymostku
w kwietniu lub maju przyjechał jeden lub dwóch
chłopaków pod adresem Michalowskiego. Później
ta leżała mowa na tyfus, odesłał ich do domu.

4-кв 303

СПРАВКА
Об организации польских харцеров

Организация польских харцеров возникла в момент возникновения польского государства. Основной целью организации было - подготовка молодежи преданных людей Польше и воспитание их в физическом и военном духе. С этой целью организация имела ряд своих лагерей, куда члены ее выезжали в летний период для лагерной учебы. Основное финансирование организация получала от крупных капиталистов и высших военных кругов.

Организационное строение этой организации было следующим:

- 1- Во главе всей организации польских харцеров на территории 6. Польши стояло главное центральное управление в Варшаве.
- 2- Во Львове находилось управление округа харцеровской организации. В этот округ входили командатуры Львовского, Тернопольского и Станиславского воеводств.
- 3- В г. Львове имелась городская командатура харцеров, которая также входила в Львовский округ.
- 4- Каждая командатура составлялась из харцеровских "конд" /отрядов/, организуемых в городах и в местечках.
- 5- "Конды" составлялись из харцеровских дружин, в которых насчитывалось от 40 до 100 харцеров.
- 6- Дружина разбивалась на колонны, в составе которых насчитывалось 15 харцеров.

кількох аресztів. По зezнаннях Tadeusza Majewskiego до везнення трафіт Станіслав Бак, котрий подчас прешлухання повіdзiаў, же Leopold Adamcio буў члoнкoм польскагo пoдзiемнiа. Skomplikowane powiązania konspiracji polskiej zmuszały funkcjonariuszy NKWD w nowo założonych obwodach zachodnioukraińskich do współpracy i dzielenia się informacjami. W czasie śledztwa w sprawie Stanisława Baka i działaczy zdobunowskiego podziemia okazało się, że Leopold Adamcio, którego nazwisko często brzmiało na przesłuchaniach w rówieńskim więzieniu, figuruje w sprawie agenturalnej «Ozłobleni» prowadzonej przez Lwowski Oddział Rejonowy NKWD.

Agent NKWD informował o każdym kroku członków organizacji założonej przez Wilhelma Słabego. Nie było więc tajemnicą i to, że po jego aresztowaniu na czele organizacji stanął Leopold

Енкаведисти вважали, що його стратили в 1941 р. у львівських казематах. Однак Леопольд Адамцю до кінця життя (помер у 1978 р.) мешкав на Батьківщині, про яку 1939 р. можна було лише мріяти й боротися за неї усіма силами.

Леопольд Адамцю народився 1904 р. у Перемишлі. Його батько, Юзеф Вавжинець Адамцю (1877 р. народження), працював чоботарем-кустарем, матір, Марцеля (1876 р. народження), виховувала дітей: Леопольда, Юзефа (1909 р. народження), Ельжбету (1909 р. народження), Станіслава (1915 р. народження). Відомо, що Леопольд закінчив гімназію, а 1935 р. – Львівський університет, отримавши освіту бухгалтера. За іншими відомостями він навчався в Познанському університеті. Протягом шести тижнів у 1929 р. юнак проходив службу у Війську Польському, звідки його де-

мобілізували у званні рядового. До початку Другої світової війни Леопольд Адамцю жив у Рівному, працював викладачем гімназії й одночасно був комендантом Волинської воеводської організації харцерів.

Після завершення німецько-польської війни Леопольд разом із дружиною Яніною Антонівною (1909 р. народження) і донькою Марією (1937 р. народження) оселився у Львові в помешканні брата Яніни, професора Вільгельма Слбего, на вулиці Обертінській, 28, кв. 4.

На початку листопада 1939 р. у Львові в кафе «Європейське» Леопольд випадково зустрів свого знайомого. Він не зміг згадати його ім'я, адже зустрічався з ним у Рівному по роботі в харцерській організації ще до початку війни. Чоловік назвався «Вороною», і Леопольд припустив, що той узяв собі такий псевдонім із метою конспірації. «Ворона» відразу розпочав розмову про те, що після встановлення окупаційного більшовицького режиму харцерський рух не припинив своєї діяльності та продовжує гуртувати кадри, здатні організувати антирадянський рух опору. Він запропонував Леопольду приступити до створення таємної організації з колишніх харцерів на Волині, центр якої мав міститися в Рівному.

Леопольд погоджувався з необхідністю створення такої організації, але відмовився їхати на Волинь, оскільки хотів залишитися у Львові. Будучи прихильником ідеї відновлення Польщі, він приєднався до «Сірих шеренг» – однієї із структур Союзу збройної боротьби, яку очолював Вільгельм Слабий. Цей осередок покликаний був об'єднати довкола національної ідеї польську молодь. Паралельно з групою, яку очолював Вільгельм Слабий, у Львові діяла ще одна самостійна організації з колишніх харцерів, керована Збігневом Думою і Лешеком Чарником. Оскільки останні розуміли, що розрізнена діяльність буде малоефективною, в листопаді 1939 р. на одній із конспіративних квартир вони провели зустріч керівників двох підпільних осередків. За роботу підпільного молодіжного крила в осередку Вільгельма Слбего відповідав Олександр Щенцикевич. Він не погодився віддати керівництво молоддю іншій особі. На черговій зустрічі, що відбулася на квартирі Думи, Щенцикевич вирішив розподілити керівництво молодіжною організацією таким чином: у Львові доручити його студенту торгівельної школи Здіславу Трояновському, Волинь довірити Леопольду Адамцю, оскільки він мав там налагоджені контакти, а всю іншу територію Західної України очолити самому. Очевидно, саме цей план реалізовував Леопольд Адамцю, встановивши контакти зі Станіславом Бонком у Здобунові й передавши йому «Інструкцію для вчителів». Однак після арештів Збігнева Думи, Лешка Чарника і Вільгельма Слбего обидві організації залишилися без керівництва, тоді, у травні 1940 р., Леопольд отримав пропозицію об'єднати й очолити їх.

На той час реалізація низки агентурних справ НКВС завершилася хвилею арештів, що прокотилася Західною Україною у березні-травні 1939 р. Запущений слідчий процес давав матеріали для чергових арештів. Так, за свідченнями Тадеуша Маєвського до в'язниці потрапив Станіслав Бонк, який надав докази причетності до польського підпілля Леопольда Адамця. Заплутана хитросплетіння польської конспірації примушували енкаведистів із новостворених західноукраїнських областей співпрацювати й обмінюватися інформацією. Під час слідства у справі Станіслава Бонка та інших здобунівчан з'ясувалося, що Леопольд, прізвище якого часто фігурувало на допитах у рівненській в'язниці, проходить за агентурною справою «Озлблені», над якою працював Львівський райвідділ НКВС.

Через свого агента НКВС було відомо про кожен крок членів організації, створеної Вільгельмом Слабим. Не було для них таємницею також те, що після його арешту керівництво

Adamcio. W celu rozpracowania Adamcia podano do niego agenta NKWD «Potockiego». Zdobyt on jego zaufanie. Leopold zawarł z Adamcem go pod pseudonimem «Pan Kazik» i mianował na swego zastępcę. Na początku czerwca 1940 r. Adamcio opowiedział «Potockiemu», że z Paryża do Lwowa, zgodnie z poleceniem polskiego rządu przybył oficer Wojska Polskiego. Miał on połączyć w jedną tzw. Radę Narodową wszystkie polskie organizacje podziemne działające na terenach okupowanych przez władze sowieckie. Podczas następnego spotkania z «Potockim» Adamcio powiedział o mieszkaniu konspiracyjnym we Lwowie, do którego można wejść podając hasło «Gandhi». Ponieważ lwowscy funkcjonariusze NKWD zakładali, że właśnie w tym mieszkaniu przebywa emisariusz z Paryża oraz uważali, że od Leopolda Adamcia nic nowego się już nie dowiedzą 14–15 czerwca 1940 r. został on, wg. określenia śledczych, «tajnie usunięty». Pierwsze przesłuchania Leopolda dostarczyły im mało informacji. Najpierw starał się on przekonać śledczych, że jest uchodźcą z Przemysła, który przybył z rodziną do Lwowa, aby otrzymać oficjalne zezwolenie na powrót do Generalnego Gubernatorstwa. Ale w dniu, kiedy Adamcio został aresztowany śledczy

znali już wszystkie szczegóły działalności organizacji, do której należał, dlatego później zaczął on składać mniej więcej prawdziwe zeznania, które były zgodne z zeznaniami jego kolegów.

Wyrok w sprawie Leopolda Adamcia i jeszcze sześciu osób, wobec których prowadzono to śledztwo, zapadł w dniu 26 maja 1941 r. Skazani pozostawali jednak we lwowskim więzieniu do początku wojny sowiecko-niemieckiej czyli do 22 czerwca 1941 r. W aktach archiwalnych, które stały się podstawą dokumentalną do napisania tego artykułu, podano, że według rozporządzenia szefa Zarządu NKWD w Obwodzie Lwowskim oraz sankcji prokuratora obwodu lwowskiego Leopold Adamcio został «rozstrzelany 26 czerwca 1941 r. w okresie działań wojсковых на Украине jako wróg narodu» w więzieniu nr 1 miasta Lwowa. Jednak na stronie internetowej www.wolhynia.pl i na innych stronach poświęconych działalności polskiego harcerstwa, możemy znaleźć informacje o tym, że Leopold Adamcio zmarł w Gdyni 1 lipca 1978 r.

Tetiana SAMSONIUK

organizację перейшло до Леопольда. На його розробку направили перевіреного агента НКВС «Потоцького», який втерся в довіру до Адамця. Той завербував його під псевдонімом «Пан Казік» і призначив замісником керівника організації. На початку червня 1940 р. Адамцю розповів «Потоцькому», що з Парижа до Львова за завданням польського уряду прибув офіцер польської армії для здійснення роботи по об'єднанню в одну так звану Радę Народову всіх польських конспіративних організацій, що діють на території, окупованій радянською владою. За наступної зустрічі з «Потоцьким» Адамцю розказав про наявність конспіративної квартири у Львові, яку можна відвідати за паролем «Ганді». Оскільки львівські енкаведисти передбачали, що саме на цій квартирі знаходиться емісар із Парижа та що свою інформативну функцію Леопольд Адамцю вже виконав, 14–15 червня 1940 р. його було, як це назвали слідчі, «секретно знято». Перші допити Леопольда виявилися малоінформативними. Спочатку Леопольд намагався переконати слідчих, що він біженець із Перемишля, який приїхав до Львова з родиною, щоб отримати офіційний дозвіл на

повернення до Генерал-губернаторства. Проте на момент арешту слідству були відомі всі деталі про організацію, до якої належав Адамцю, тому згодом він почав давати більш-менш правдиві свідчення, які збігалися із показами його побратимів.

Обвинувальний висновок у справі Леопольда Адамця та ще шістьох осіб, які проходили в тій же справі, датовано 26 травня 1941 р. Однак в'язні залишалися у львівських казематах до початку німецько-радянської війни, 22 червня 1941 р. В архівно-слідчій справі, яка стала документальним джерелом для написання цієї статті, зазначено, що за розпорядженням начальника УНКВС Львівської області й санкцією прокурора Львівської області Леопольд Адамцю «розстріляний 26 червня 1941 р. в період військових дій на Україні як ворог народу» у в'язниці № 1 Львова. Однак на сайті www.wolhynia.pl та на інших порталах, присвячених діяльності польського харцерства, наявна інформація, що Леопольд Адамцю помер 1 липня 1978 р. у Гдині.

Тетяна САМСОНЮК

Na Wołyniu mieszkało 788 Polaków? На Волині проживали 788 поляків?

788 – dokładnie tyle osób na Wołyniu zadeklarowało swoją polską narodowość w ostatnim spisie ludności na Ukrainie przeprowadzonym w 2001 r.

Życiu Polaków na Ukrainie zostało poświęcone spotkanie z językoznawcą, prof. Instytutu Slawistyki PAN Heleną Krasowską. Miało ono miejsce 3 listopada w Klubie Polskim w Łucku. Wykład «Język i tożsamość na pograniczu kultur» dotyczył przede wszystkim Polaków mieszkających na Bukowinie i Wschodniej Ukrainie, gdzie prof. Helena Krasowska prowadziła badania.

Na wstępie przypomniała ona uczestnikom spotkania dane z ostatniego spisu ludności na Ukrainie. W 2001 r. swoją polską narodowość zadeklarowało 144 tys. mieszkańców Ukrainy. 12,9 proc. Polaków uznało język polski za język ojczysty, 71,0 proc. jako ojczysty wskazało język ukraiński, 15,6 proc. – rosyjski. Najwięcej Polaków – 49 tys. osób – zamieszkiwało wówczas Żytomierszczyznę. Natomiast na Wołyniu w 2001 r. polską narodowość zadeklarowało 788 osób, wśród których 19,5 proc. uznało polski za język ojczysty, 68,8 proc. – ukraiński, 9,4 proc. – rosyjski, 2,3 proc. – inny język uważało za język ojczysty. Helena Krasowska podkreśliła jednak, że spis ludności z 2001 r. nie wyjaśniał, czym jest język ojczysty. Osoba dwujęzyczna nie miała możliwości wyboru, jaki język wskazać, ponieważ anketa tego nie przewidywała.

Prof. Helena Krasowska zwróciła uwagę na to, jak na terenie Południowo-Wschodniej Ukrainy pojawiali się Polacy. Były to m.in. skutki dobrowolnej migracji zarobkowej, zsyłek i deportacji oraz polityki władz sowieckich w zakresie służby wojskowej czy przymusowej pracy po studiach. W obwodzie donieckim narodowość polską w 2001 r. zadeklarowało 4300 osób (0,09 proc. ogółu mieszkańców), w obwodzie zaporoskim – 1800 (0,1 proc.). Helena Krasowska podkreśliła, że te liczby w obu obwodach są zaniżone, co wynika z faktu zatajania tożsamości narodowej przez ankietowanych. Powiedziała także, że nawet w niepodległej Ukrainie niektórzy z nich bali się przyznać własnym dzieciom, że są Polakami. Respondenci najstarszego pokolenia oraz części średniego używali tu południowo-wschodniej lub północno-wschodniej polszczyzny kresowej pozostającej w ciągłej łączności z językiem ukraińskim i rosyjskim. Z powodu wojny od 2014 r. mieszkańcy Wschodniej Ukrainy, w tym mniejszość polska, rozpoczęli migrować na inne obszary Ukrainy oraz za granicę. W obecnej sytuacji trudno powiedzieć, ile osób polskiego pochodzenia mieszka na okupowanych terenach.

W obwodzie czerniowieckim, na Bukowinie Karpackiej, Polacy osiedlali się od XVIII wieku. Grupa ta była różnorodna pod względem miejsc pochodzenia: były to przeważnie Galicja, Małopolska oraz region Czadecki na Słowacji. W obwodzie czerniowieckim w 2001 r. spis ludności wykazał 3367 osób polskiego pochodzenia. Na Bukowinie używa się tzw. polszczyzny ogólnopolskiej, która jest kontynuacją polszczyzny Południowo-Wschodnich Kresów. Miejscowi Polacy na co dzień rozmawiają w języku ukraińskim lub rumuńskim, polszczyznę używają w sytuacjach wyjątkowych. Najstarsze, do dziś istniejące zwarte polskie skupiska góralskie na Północnej Bukowinie na Ukrainie to m.in. Tereblecze i Stara Huta, gdzie Polacy posługują się polską gwara w domach rodzinnych oraz sferach sąsiedzkich.

«Stopień poczucia tożsamości narodowej na Bukowinie jest znacznie wyższy» – uważa Helena Krasowska. Polacy pomimo zakazów ze strony władz sowieckich skupiali się tu wokół Kościoła i rodziny, w wiejskich domach niektórych polskich rodzin, które nieraz służyły jako lokale, gdzie uczono się języka polskiego. Polacy na Wschodniej Ukrainie przeżyli natomiast okres władzy sowieckiej w oddaleniu od Polski, Kościoła oraz organizacji polskich. Żyli w znacznie większym rozproszeniu. Współczesna polskość na Wschodniej Ukrainie jest «adaptowana z Polski, przywieziona w gotowej postaci, przeniesiona tu przez telewizję lub Internet»

Natalia DENYSIUK
Foto: www.facebook.com/KlubPolskiwLucku

788 – саме така кількість волинян задекларувала свою польську національність під час останнього перепису населення в Україні, проведеного у 2001 р.

Життю поляків в Україні була присвячена зустріч із мовознавцем, професором Інституту славістики Польської академії наук Хеленою Красовською. Вона відбулася 3 листопада в Польському клубі Луцька. Протягом лекції «Мова та ідентичність на пограниччі культур» йшлося, передусім, про поляків Буковини та Східної України, де професор Хелена Красовська проводила дослідження.

На початку зустрічі вона нагадала присутнім дані останнього перепису населення в Україні. У 2001 р. польську національність задекларували 144 тис. мешканців України. 12,9 % поляків визнали польську мову рідною, 71 % як рідну записали українську, 15,6 % – російську. Найбільше поляків, 49 тис. осіб, проживало тоді на Житомирщині. Натомість на Волині у 2001 р. лише 788 осіб вказали, що вони поляки за національністю. Серед них 19,5 % визнали рідною мовою польську, 68,8 % – українську, 9,4 % – російську, 2,3 % – інші мови. Хелена Красовська звернула увагу на те, що під час перепису населення у 2001 р. громадянам України не пояснювали, що таке рідна мова. Двомовна особа, наприклад, не мала можливості вибору, оскільки анкети не передбачала того, що можна вписати дві мови.

Хелена Красовська розповіла також про те, як на території Південно-Східної України з'явилися поляки. Основними причинами їх появи у цьому регіоні були добровільна мі-

грація з метою заробітку, заслання й депортація та політика радянської влади щодо проходження військової служби чи обов'язкового направлення на роботу після закінчення вищого навчального закладу. У Донецькій області польську національність у 2001 р. задекларували 4300 осіб (0,09 % усіх жителів регіону), в Запорізькій – 1800 (0,1 %). Хелена Красовська підкреслила, що ці дані в обох областях занижені через те, що анкетовані особи часто приховували національну приналежність. Зазначила також, що навіть у незалежній Україні дехто з них боявся зізнатися навіть власним дітям, що є поляком. Найстарші респонденти та представники середнього покоління поляків говорять там південно-східною або північно-східною польською кресовою говіркою, на яку великий вплив справили українська та російська мови. Через війну з 2014 р. мешканці Східної України, зокрема й представники польської національної меншини, почали переселятися в інші регіони України чи інші країни. У теперішній ситуації важко сказати, скільки осіб польського походження мешкають на окупованих територіях.

У Чернівецькій області, на Карпатській Буковині, поляки поселялися із XVIII ст. Ця група була різномірною з огляду на регіони, з яких походила: переважна кількість поляків приїхала туди з Галичини, Малополющі та Чадецького округу Словаччини. Перепис населення 2001 р. показав, що на Чернівецьчині проживали 3367 осіб польського походження. Поляки Буковини розмовляють так званою загальнобуковинською польською говіркою, яка базується на говірці Південно-Східних Кресів. Місцеві поляки щодня розмовляють українською або румунською, польською вживають у виняткових ситуаціях. Найдавніші польські спільноти на Північній Буковині проживають, зокрема, у Тереблечому і Старій Гуті, де поляки послуговуються польською говіркою у спілкуванні з родиною чи сусідами.

«Ступінь відчуття національної приналежності на Буковині значно вищий», – вважає Хелена Красовська. Попри перешкоди з боку радянської влади, поляки завжди гуртувалися там навколо костелу та родини, збиралися вдома у польських сім'ях, де часто вчилися польської мови. Натомість поляки Східної України пережили період радянської влади далеко від Польщі, католицької Церкви та польських організацій, жили у різних місцевостях, далеко одне від одного. «Сучасна польськість у Східній Україні адаптована з Польщі, привезена в готовій формі, проведена туди через телебачення або Інтернет», – зазначила Хелена Красовська.

Natalia DENYSIUK
Foto: www.facebook.com/KlubPolskiwLucku

Listopadowe wołyńskie cmentarze

Листопадові волинські цвинтарі

Stary cmentarz w Beresteczku
Beresteczko. Przed kościołem p.w. Św. Trójcy

Fort Taranowski.
Mogiła legionisty

Stary cmentarz w Dubnem

Informacja
wołyńska
Волинська
інформація

Протягом 7 днів, придбавши «Єдиний квиток» Волинського краєзнавчого музею, можна відвідати 4 луцькі музеї. Вартість такого квитка – 20 грн для дорослих і 10 грн для дітей.

Kupując «Jeden bilet» Wołyńskiego Muzeum Krajoznawczego w ciągu 7 dni można będzie zwiedzić 4 inne łuckie muzea. Cena takiego biletu – 20 hrywien dla dorosłych i 10 hrywien dla dzieci.

Студія друку шрифтом Брайля «BrailleStudio» в Луцьку видала по 30 примірників збірки оповідань «Волонтери. Мобілізація добра» та дитячої книги «Літо з амазонками» Надії Гуменюк.

«Braille Studio» w Łucku wydało po 30 egzemplarzy opowiadań «Wolontariusze. Mobilizacja dobra» oraz książek dla dzieci «Lato z amazonkami» Nadii Hume-niuk.

Новий експрес-потяг із Ковеля через Червоноград, Іваничі та Володимир-Волинський до Львова курсує з 31 жовтня. Ціна квитка становить 110 грн.

Od 31 października z Kowla do Lwowa przez Czerwonogród, Iwanicze, Włodzimierz Wołyński Nowy jeździ nowy pociąg ekspresowy. Cena biletu wynosi 110 hrywien.

У приміщенні колишньої в'язниці (нині Замковий чоловічий монастир Архангелів), що в Старому місті Луцька, хочуть відкрити хостел.

W budynku byłego więzienia (obecnie tutaj mieści się Męski Klasztor Świętych Archaniołów), znajdującym się na Starym Mieście planuje się otworenie hostelu.

У місцях розташування колишніх єврейських кладовищ у Луцьку встановили меморіальні знаки з написами українською та їдиш.

Na nieistniejących już cmentarzach żydowskich w Łucku postawiono tablice pamiątkowe z napisami w języku ukraińskim i jidysz.

9–11 grudnia w Łucku trwać będzie XVIII międzynarod-ny jazzowy festiwal «JazzBez».

W dniach 9–11 grudnia w Łucku odbędzie się XVIII Międzynarodowy Festiwal «Jazz Bez».

Przebraże. Polski Cmentarz Wojenny

Cmentarz w Tajkurach

Znicze na nieistniejącym cmentarzu katolickim w Łucku

W Galerii Sztuki częstowano miodem

W niedzielę 31 października w Galerii Sztuki Wołyńskiej Organizacji Narodowego Związku Artystów Plastyków Ukrainy otwarto wystawę fotografii Krzysztofa Hejke «Ostatni bartnicy».

Profesor sztuk filmowych, doktor habilitowany, operator, fotograf i podróżnik Krzysztof Hejke od lat zajmuje się sztuką fotografii. Jego prace prezentowano na ponad 100 wystawach w Polsce i poza granicami kraju oraz wydano w kilkudziesięciu albumach. Artysta współpracował z «National Geographic», brał udział w wielu wyprawach w najodleglejsze zakątki świata: Alaskę, Himalaje, Kaukaz, Kilimandżaro, Aconcagua, Sybir... Przez ostatnie dziesięć lat Krzysztof Hejke podróżuje po dawnych Kresach Rzeczypospolitej, bada i dokumentuje nie tylko potomków Polaków, którzy mieszkają na Ukrainie, Białorusi i Litwie, ale też życie codzienne mieszkańców tych terenów.

Tym razem obiektem zainteresowania fotografa stał się mało znany i prawie zapomniany rodzaj przemysłu ludowego jakim było bartnictwo, czyli pszczelarstwo leśne. Projekt swojego rodaka zaprezentował publiczności Krzysztof Sawicki, p.o. Konsula Generalnego RP w Łucku. Po ciekawym wykładzie i krótkim szkoleniu, w czasie którego młodzi bartnicy z Polski przedstawili technikę wspinania się na drzewa, pokazano film z wyprawy po tych terenach, gdzie do dziś kulturuje się ten sposób pozyskiwania miodu. Etnolog Alla Dmytrenko, docent Katedry Dokumentoznawstwa i Sprawy Muzealnej na Wydziale Historycznym Wschodnioeuropejskiego Uniwersytetu Narodowego imienia Łesi Ukrainki, skomentowała film i podała ciekawe informacje o bartnictwie.

Interesujące były też występy wołyńskich miłośników pszczelarstwa: prezesa Bractwa Pszczelarzy Ziemi Wołyńskiej, wiceprezesa Związku Pszczelarzy Ukrainy, kierownika Wołyńskiego Ośrodka Obwodowego Miodowarów Ukrainy Wołodymyra Dmytrukę i miodowara Antona Szotikę, honorowego pszczelarza Ukrainy. Hojnie wołyńscy pszczelarze zrobili Krzysztofowi Hejke i wszystkim gościom miłą niespodziankę – poczęstowali przygotowanym według starożytnych technologii miodem pitnym.

Wystawa fotograficzna «Ostatni bartnicy» została zorganizowana przez Konsulat Generalny RP w Łucku.

Anatolij OLICH
Foto autora

У Галереї мистецтв частували медом

У неділю, 31 жовтня, в Галереї мистецтв Волинської організації Національної спілки художників України в Луцьку відкрили виставку робіт фотографа Кшиштофа Хейке «Останні бортники».

Професор кінематографії, доктор наук, оператор, фотограф і мандрівник Кшиштоф Хейке вже давно займається фотомистецтвом. Серед його здобутків – понад 100 виставок у рідній Польщі та за кордоном, кілька десятків виданих фотоальбомів, співпраця з «National Geographic», численні експедиції, географія яких надзвичайно широка: Аляска, Гімалаї, Кавказ, Кіліманджаро, Аконкагуа, Сибір... Останнє десятиліття Кшиштоф Хейке подорожує давніми Кресами Речі Посполитої, досліджуючи й документуючи не лише життя нащадків поляків, які мешкають в Україні, Білорусі та Литві, а й повсякдення та побут усіх мешканців цих земель.

Цього разу об'єктом зацікавлення фотографа став такий маловідомий і напівзабутий вид народного промислу, як бортництво, тобто лісове бджільництво. Проект свого земляка глядачам представив виконавець обов'язків Генерального консула Республіки Польща в Луцьку Кшиштоф Савицький. Після захопливої лекції та навіть невеличкого майстер-класу, під час якого молоді ентузіасти-бортники з Польщі продемонстрували техніку лазіння по деревах, відбувся показ слайд-фільму з дослідницької експедиції місцями, де ще зберігся цей промисел. Фільм доречно і професійно доповнила своїми коментарями етнолог Алла Дмитренко, доцент кафедри документознавства і музейної справи історичного факультету Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки.

Цікавими були виступи й волинських шанувальників бджіл: голови осередку ройового стану Братства пасічників Землі Волинської, віце-президента Спілки пасічників України, очільника Волинського обласного осередку медоварів України Володимира Дмитрука та медовара Антона Шотіка, почесного пасічника України. Щедрі волинські бджолярі зробили Кшиштофу Хейке та всім відвідувачам приємний подарунок – почастили виготовленими за старовинними технологіями питними медами.

Фотовиставку «Останні бортники» організувало Генеральне консульство Республіки Польща в Луцьку.

Анатолій ОЛІХ
Фото автора

W katedrze wystąpią artyści z Zamościa i Łucka

У костелі виступлять митці із Замостя й Луцька

20 listopada 2016 r. o godz. 15 w katedrze Świętych Apostołów Piotra i Pawła w Łucku odbędzie się koncert «Chwała życiu!», w którym wezmą udział lokalne zespoły oraz goście z Zamościa.

W kościele zabrzmie muzyka kameralna ukraińskich i polskich kompozytorów. Wystąpią: «Trio Beethovenowskie» z Zamościa (skrzypce, wiolonczela, fortepian), orkiestra kameralna «Cantabile» (kierownik artystyczny Towij Riweć), chór kameralny Łuckiego Rejonowego Domu Kultury (kierownik artystyczny Wołodymyr Jefimenko). Aktorzy teatru «Harmyder» będą recytowali teksty ukraińskich i polskich poetów. Na zakończenie koncertu jako przesłanie zabrzmie wybitne dzieło Czesława Niemena «Dziwny jest ten świat» w wykonaniu laureatki międzynarodowych konkursów Haliny Konach z towarzyszącym jej chórem Łuckiego Rejonowego Domu Kultury.

Koncert, który odbędzie się 20 listopada w murach 400-letniej katedry, kontynuuje cykl imprez z okazji 25-lecia założenia Stowarzyszenia «Gloria Vitae» (Krasnystaw). Już ćwierć wieku jego działalność jest mocno związana z Ukrainą, zwłaszcza z Łuckim Rejonowym Domem Kultury (dyrektor Stefan Cyka). Wołyńscy artyści, poeci, malarze, muzycy brali czynny udział w różnych projektach, realizowanych przez Stowarzyszenie «Gloria Vitae» na czele z jego prezesem Andrzejem Leńczukiem.

Wasył WORON

20 listopada 2016 р. о 15 год. у костелі Святих Петра і Павла в Луцьку відбудеться концерт «Хвала життю!», в якому візьмуть участь місцеві творчі колективи та гості із Замостя.

У костелі звучатиме камерна музика українських та польських композиторів. Виступлять «Trio Beethovenowskie» із Замостя (скрипка, віолончель, фортепіано), академічний камерний оркестр «Кантабіле» (художній керівник Товій Рівець), камерний хор Луцького районного будинку культури (художній керівник Володимир Єфіменко). Актори театру «Гармидер» читатимуть тексти українських та польських поетів. Завершить програму знаменитий твір-послання Чеслава Немена «Дивний цей світ» у виконанні лауреата міжнародних конкурсів Галини Конач під супровід камерного хору Луцького районного будинку культури.

Koncert, що відбудеться 20 listopada під склепіннями 400-літньої пам'ятки архітектури національного значення, продовжує цикл ювілейних заходів із нагоди 25-ліття товариства «Gloria Vitae» (місто Красностав). Чверть століття його діяльність тісно пов'язана з Україною, зокрема з Луцьким районним будинком культури (директор Степан Цика). Волинські митці, поети, художники, музиканти брали активну участь у різних проектах, реалізованих товариством «Gloria Vitae» та його керівником Анджеем Ленчуком.

Василь ВОРОН

Будą rewitalizować samorządy Відроджуватимуть самоврядування

Polscy eksperci opowiedzieli, jak uczynić miasta bardziej komfortowymi i w jaki sposób kontrolować działania władz.

4 listopada w centrum «Reporter» odbyło się seminarium na temat «Rewitalizacja samorządów jako droga do zrównoważonego rozwoju – doświadczenia Ukrainy, Polski i Białorusi».

Podczas seminarium prezes Fundacji Europejskiej Akademia Samorządowa Andrzej Strawa powiedział, że Ukraina ma okazję do wykorzystania doświadczeń Polski w zakresie rewitalizacji samorządów oraz do uniknięcia polskich błędów. Zwrócił również uwagę na to, że Ukraina straciła dużo czasu, ponieważ nie wprowadzała reform w czasie, kiedy robili to sąsiedzi.

W czasie spotkania omówiono osobliwości samorządów w Polsce, podkreślono zwłaszcza to, że każdy obywatel może kontrolować, na co są wydawane pieniądze z budżetów lokalnych. Dyskutowano też o rozwoju potencjału turystycznego Ukrainy, o rewitalizacji samorządów w aspekcie społecznym i ekonomicznym, o reformie procesu budżetowego na poziomie lokalnym i o innowacjach ustawodawstwa Ukrainy w aspekcie reformy samorządowej.

Organizatorem seminarium było Wołyńskie Regionalne Biuro Asocjacji Miast Ukrainy we współpracy ze Stowarzyszeniem «Instytut Republika», Europejską Akademią Rozwoju Nauki i Biznesu i Fundacją Europejską Akademią Samorządową. Honorowy patronat nad tym wydarzeniem objął Konsulat Generalny RP w Łucku.

Maja GOŁUB

Польські експерти розповіли, як зробити міста комфортнішими і як контролювати дії влади.

4 листопада у коворкінг-центрі «Репортер» відбувся семінар «Відродження місцевого самоврядування як шлях до зрівноваженого розвитку – досвід України, Республіки Польща та Білорусі».

Під час семінару голова фундації «Європейська академія місцевого самоврядування» Анджей Страва зазначив, що Україна має нагоду перейняти досвід Польщі щодо відродження місцевого самоврядування, уникнувши польських помилок. Також він підкреслив, що Україна втратила багато дорогоцінного часу, оскільки не проводила реформ тоді, коли їх робили сусіди.

Протягом заходу йшлося про особливості самоврядування в Польщі, зокрема про можливість кожного громадянина контролювати використання коштів місцевого бюджету. Обговорювали теж розвиток туристичного потенціалу України, соціально-економічні аспекти відродження самоврядування, реформування бюджетного процесу на місцевому рівні та законодавчі зміни в Україні у сфері децентралізації.

Організувало семінар Волинське регіональне відділення «Асоціація міст України» у співпраці з ВГО «Інститут Республіка», «Європейською академією розвитку науки і бізнесу», фундацією «Європейська академія місцевого самоврядування» під почесним патронатом Генерального консульства РП у Луцьку.

Мая ГОЛУБ

W Jarosławiu rozmawiano o stanie polskich nekropolii У Ярославі обговорювали стан польських некрополів

4 listopada w Jarosławiu, województwo podkarpackie, odbyła się konferencja «Mogilę pradziada ocal od zapomnienia» pod honorowym patronatem starosty Tadeusza Chrzana oraz burmistrza miasta Włodzimierza Palucha.

Celem akcji było zwrócenie uwagi społeczeństwa Podkarpacia na stan polskich nekropolii na terenie Ukrainy Zachodniej oraz zapoczątkowania współpracy w tym zakresie między polską a ukraińską stroną.

Koordynatorka projektów Fundacji Studio Wschód Grażyna Orłowska-Sondej opowiedziała o akcji «Mogilę pradziada ocal od zapomnienia», a także zaprezentowała film o ratowaniu polskich cmentarzy. Urszula Olbromska z Muzeum Narodowego Ziemi Przemyskiej opisała współczesny stan polskich nekropolii na terenie Ukrainy Zachodniej, a Beata Kot, podkarpacki konserwator zabytków, opowiedziała o renowacji starych pomników.

Z ukraińskiej strony prelegentami były: konsul z Konsulatu Generalnego RP w Łucku Teresa Chruszcz, prezes Ukraińsko-Polskiego Sojuszu imienia Tomasza Padury w Równem Ewa Mańkowska oraz prezes Polonijnego Stowarzyszenia Kulturalno-Oświatowego w Tarnopolu Maryna Wojnowa.

Konsul Teresa Chruszcz przedstawiła działalność konsulatu, skierowaną na monitorowanie stanu polskich cmentarzy w Łuckim Okręgu Konsularnym. Konsulat współpracuje z polskimi organizacjami, które dbają o polskie nekropolie na tym terenie. Konsul Teresa Chruszcz zadeklarowała, że konsulat chętnie pomoże polskim szkołom i innym instytucjom, które zechcą dołączyć się do akcji ratowania polskich cmentarzy.

Ewa Mańkowska zaprezentowała Ukraińsko-Polski Sojusz imienia Tomasza Padury w Równem – młode, dynamiczne stowarzyszenie, które dąży do rozwoju i współpracy z polską stroną. Przedstawiła również krótki film o tej organizacji.

Maryna Wojnowa przedstawiła historię Polonijnego Stowarzyszenia Kulturalno-Oświatowego w Tarnopolu, podając m.in. informacje o działalności związanej z ochroną polskiego dziedzictwa w obwodzie tarnopolskim. Opowiedziała również o wolontariuszach akcji «Mogilę pradziada ocal od zapomnienia», którzy co roku przyjeżdżają z Wrocławia do Zbaraża, i o tym, że Polonijne Stowarzyszenie również dołącza się do ich pracy. Swoją występow poświęciła także polskiej części Cmentarza Mikulinieckiego w Tarnopolu.

Przedstawiciele Łuckiego Okręgu Konsularnego zadeklarowali chęć pomocy i współpracy z polskimi organizacjami w zakresie zachowania polskich nekropolii na Ukrainie Zachodniej.

Maryna Wojnowa,
prezes Polonijnego Stowarzyszenia Kulturalno-Oświatowego
w Tarnopolu

4 листопада в Ярославі Підкарпатського воєводства відбулася конференція «Могила прадіда врятуй від забуття» під почесним патронатом ярославського старости Тадеуша Хшана й міського голови Влодзімежа Палюха.

Мета акції – привернення уваги жителів Підкарпаття до стану польських некрополів Західної України та започаткування співпраці в цій сфері між польською та українською сторонами.

Координатор проектів фундації «Studio Wschód» Гражина Орловська-Сондей розповіла про акцію «Могила прадіда врятуй від забуття» і представила фільм про порятunek польських цвинтарів. Уршуля Ольбромська з Національного музею Перемишлянщини охарактеризувала сучасний стан польських некрополів Західної України, а Беата Кот, підкарпатський консерватор пам'яток старовини, розказала про відновлення старих пам'ятників.

З української сторони доповіді виголосили konsul Генерального консульства РП у Луцьку Тереза Хрущ, голова Українсько-польського союзу імені Томаша Падури в Рівному Ева Маньковська й голова Тернопільського культурно-просвітницького полонійного товариства Марина Войнова.

Тереза Хрущ презентувала діяльність консульства, скеровану на моніторинг стану польських некрополів у Луцькому консульському окрузі. Луцьке консульство співпрацює з польськими організаціями, які дбають про польські кладовища на території округу. Тереза Хрущ зазначила, що консульство охоче допоможе польським школам та іншим суб'єктам, які хо-

чуть долучитися до акції порятунку польських могил, та порадила, як ефективно організовувати подібні акції.

Ева Маньковська представила Українсько-польський союз імені Томаша Падури в Рівному – молоде, динамічне товариство, яке прагне розвиватися і співпрацювати з польською стороною. Вона показала теж короткий фільм про діяльність товариства.

Марина Войнова пригадала історію Тернопільського культурно-просвітницького полонійного товариства, акцентуючи увагу на його діяльності зі збереження польської культурної спадщини. Зокрема, вона розповіла про волонтерів акції «Могила прадіда врятуй від забуття», які щороку приїжджають із Wrocławia до Збаража, і про те, що члени товариства прибирають кладовища разом із ними. Марина Войнова розказала й про польську частину Микулинецького цвинтаря в Тернополі.

Представники Луцького консульського округу задекларували бажання співпрацювати з польськими організаціями у сфері впорядкування польських місць пам'яті на території Західної України.

Марина Войнова,
Тернопільське культурно-просвітницьке полонійне
товариство

«Darmowy listopad w rezydencjach królewskich»

«Безкоштовний листопад у королівських резиденціях»

Trwa piąta edycja akcji «Darmowy listopad w rezydencjach królewskich» zainicjowanej przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Muzeum w Wilanowie, Zamek Królewski w Warszawie i na Wawelu oraz Łazienki Królewskie w listopadzie udostępnią swoje zbiory bezpłatnie.

«Darmowy listopad» jest częścią programu Kultura Dostępna, realizowanego przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Akcja jest adresowana w szczególności do dzieci, młodzieży i seniorów. Jak co roku, przyswecają jej trzy główne cele: edukacja kulturalna, zwiększenie dostępności do narodowych instytucji kultury oraz wzrost uczestnictwa w kulturze.

W czasie «Darmowego listopada» cztery rezydencje królewskie oferują nie tylko bezpłatne zwiedzanie historycznych wnętrz, ale również wiele atrakcji towarzyszących. W programach – m.in. lekcje muzealne, oprowadzanie z przewodnikiem, warsztaty, wykłady, koncerty oraz gry i zabawy dla dzieci.

Muzeum Pałacu Króla Jana III w Wilanowie w listopadowym programie oferuje m.in. weekendowe oprowadzanie w każdą sobotę i niedzielę listopada o godz. 11, skupiające się na historii oraz wystroju pałacowych wnętrz. Zarówno dzieci, jak i dorośli będą mogli uczestniczyć w warsztatach muzyczno-tanecznych «Gry i zabawy z królewskiego podwórka». Zaplanowano też bezpłatne lekcje historyczne i przyrodnicze, warsztaty kulinarne i warsztaty kaligraficzne dla dzieci i młodzieży oraz bezpłatne spaceru tematyczne dla dorosłych.

Łazienki Królewskie w ramach «Darmowego listopada» oferują m.in. 200 bezpłatnych lekcji muzealnych dla przedszkoli i szkół dotyczących

królewskich kolekcji Stanisława Augusta, spotkania z publicznością pod hasłem «Królowie i Sztuka», a także nocne zwiedzanie Pałacu na Wyspie i Starej Oranżerii (każda sobota listopada, godz. 19-23). W programie ponadto: Salony Poezji i warsztaty fotograficzne dla dzieci. Dla melomanów przygotowano koncerty, w tym II Międzynarodowy Festiwal im. Ignacego Paderewskiego i Festiwal De Musica. Odbędzie się także sympozjum z okazji 252. rocznicy koronacji Stanisława Augusta zatytułowane «Z dala od Warszawy. Rzeczpospolita prowincjonalna».

Zamek Królewski w Warszawie przygotował bezpłatne lekcje muzealne dla uczniów na wszystkich etapach edukacji szkolnej, poświęcone m.in. mecenatowi artystycznemu Stanisława Augusta i jego kolekcjom. Muzeum zaprasza także na weekendowe warsztaty rodzinne – czyli zajęcia dla rodzin z dziećmi w wieku 5-9 lat.

Zamek Królewski na Wawelu udostępni zwiedzającym wystawy: «Reprezentacyjne Komnaty Królewskie», «Skarbiec Koronny i Zbrojownia», «Wawel Zaginiony» oraz «Gobeliny Ogińskich ze Słomimia». Bezpłatnie można także oglądać najcenniejszy w polskich zbiorach i jeden z cenniejszych obrazów w świecie – «Damę z gronostajem» Leonarda da Vinci. Muzeum zaprasza także na bezpłatne zajęcia, m.in. lekcje muzealne oraz warsztaty dla dzieci i dorosłych.

Źródło: [dzieje.pl](#)

Уже вп'яте відбувається акція «Безкоштовний листопад у королівських резиденціях», започаткована міністром культури і національної спадщини. Музей у Вілянові, королівські замки у Варшаві та на Вавелі, а також Королівські Лазенки в листопаді покажуть свої колекції безкоштовно.

«Безкоштовний листопад» – це частина програми «Доступна культура», яку реалізовує Міністерство культури і національної спадщини.

Акція спрямована, передусім, на дітей, молоді і пенсіонерів. Її постійні завдання – культурне просвітництво, полегшення доступу до національних закладів культури та зростання задіяності в культурі.

Під час «Безкоштовного листопада» чотири королівські резиденції пропонують не лише безкоштовно відвідати історичні інтер'єри, але й багато суміжних заходів. Серед них – музейні лекції, екскурсійні супроводи, майстер-класи, доповіді, концерти, а також ігри та розваги для дітей.

Музей палацу короля Яна III у Вілянові в листопадовій програмі кожної суботи та неділі об 11 год. пропонує супровід екскурсовода, який особливу увагу приділить історії та інтер'єру палаців. Як діти, так і дорослі зможуть брати участь у музично-танцювальних майстер-класах «Ігри та розваги королівського двору». Заплановані також історичні та природничі лекції, кулінарні та каліграфічні майстер-класи для дітей та молоді, а також безкоштовні тематичні прогулянки для дорослих.

Королівські Лазенки в рамках «Безкоштовного листопада» пропонують 200 музейних лекцій про королівські колекції Ста-

ніслава Августа для дитсадків і шкіл, зустрічі для охочих під гаслом «Королі та мистецтво», а також нічне відвідування Палацу на острові та Старої oranżереї (кожна субота листопада, 19-23 год.). Окрім цього, в програмі – поетичні салони та фотографічні майстер-класи для дітей. Для меломанів приготували концерти, зокрема II Міжнародний фестиваль імені Ігнація Падеревського та фестиваль «De Musica». Ще відбудеться симпозіум із нагоди 252-ї річниці коронації Станіслава Августа під назвою «Здала від Варшави. Річ Посполита провінційна».

Королівський замок у Варшаві підготував для учнів усіх етапів шкільної освіти музейні лекції, присвячені мистецькому меценатству короля Станіслава Августа та його колекціям. Музей у вихідні запрошує відвідувачів на сімейні майстер-класи (на заняття родин із дітьми віком 5-9 років).

Королівський замок на Вавелі відкриє відвідувачам виставки: «Приймальні королівські покої», «Коронна скарбниця і зброярня», «Втрачений Вавель» та «Гобелени Огінських зі Слоніма». Безкоштовно можна буде оглянути картину, найціннішу в польських колекціях й одну з найвідоміших у світі, – «Даму з горностаєм» Леонардо да Вінчі. Музей запрошує також на безкоштовні заняття, зокрема музейні лекції та майстер-класи для дітей та дорослих.

За матеріалами: [dzieje.pl](#)

Legends in Polish Club

Легенди від Польського клубу

W ramach działalności Klubu Polskiego w Łucku, stare polskie baśnie i legendy zaprezentowano w najnowszych wersjach.

Старі польські казки та легенди в найновіших версіях представили 28 жовтня в антикафе «Innerspace» у рамках діяльності Польського клубу в Луцьку.

Na wstępie wicekonsul Konsulatu Generalnego RP w Łucku Marek Zapór powiedział, że baśnie i legendy każdego narodu są niepowtarzalne, podkreślił jak one mogą funkcjonować w kulturze kraju i wpływać na jego tradycje, a także podał tytuły najpopularniejszych polskich legend, do których należą: «Bazyliszek», «Legenda o smoku wawelskim», «Pan Twardowski».

Studenci Wydziału Filologii i Dziennikarstwa Wschodnioeuropejskiego Uniwersytetu Narodowego imienia Łesi Ukrainki opowiedzieli z kolei kilka legend ukraińskich, na przykład o założeniu Kijowa i Łucka, a także wymienili najpopularniejsze ukraińskie baśnie.

Młodzi polscy dyplomaci w Łucku, Monika Hoffa i Jarosław Galuba, przygotowali zabawy z legendami. Wybrano w tym celu dziesięciu uczestników i podzielono na dwie grupy. Każda grupa na podstawie przygotowanych przez organizatorów scenariuszy zaprezentowała publiczności dwa krótkie przedstawienia: o smoku wawelskim i o Twardowskim.

Pod koniec spotkania pokazano trzy filmy – współczesne interpretacje legend polskich w reżyserii Tomasza Bagińskiego: «Legends polskie. Film Smok», «Legends polskie. Film Twardowski» i «Legends polskie. Film Twardowski 2.0». Wszystkie krótkometrażowe filmy można obejrzeć na YouTube.

Impreza odbyła się przy wsparciu Konsulatu Generalnego RP w Łucku i Wydziału Filologii i Dziennikarstwa WUN im. Łesi Ukrainki.

Olga SZERSZEN

На початку віце-консул Генерального консульства РП у Луцьку Марек Запур зазначив, що казки та легенди кожного народу неповторні, розповів, як вони можуть функціонувати в культурі країни та впливати на її традиції, а також навів приклади найпопулярніших

польських легенд, зокрема про василіска, вавельського дракона та чорнокнижника Твардовського.

Студенти факультету філології та журналістики Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки, присутні на зустрічі, у свою чергу розказали кілька українських легенд, наприклад про заснування Києва та Луцька, і назвали найпопулярніші казки України.

Також майбутні польські дипломати Моніка Хоффа та Ярослав Галуба підготували невеличкі забави. Для цього обрали десять сміливців і розділили їх на дві групи, кожна з яких, за завчасу підготовленими сценаріями, презентувала публіці дві невеличкі вистави: про вавельського дракона та Твардовського.

Насамкінець усі переглянули три фільми, сучасні інтерпретації польських легенд від режисера Томаша Багінського: «Legends polskie. Змії», «Legends polskie. Твардовський» і «Legends polskie. Твардовський. 2.0». Всі короткометражні стрічки можна оцінити на сервісі «YouTube».

Захід відбувся за підтримки Генерального консульства РП у Луцьку і факультету філології та журналістики ЧНУ імені Лесі Українки.

Ольга ШЕРШЕНЬ

Informacje Lubelskie

■ Зwiększa się ilość obcokrajowców, którzy starają się uzyskać polskie obywatelstwo. Wojewoda lubelski wręczył polskie obywatelstwo kolejnym 10-ciu obcokrajowcom, głównie z Ukrainy i Rosji. W tym roku obywatelstwo polskie otrzymało 212 osób. W kolejce czeka 305 cudzoziemców.

■ Na lubelskich uczelniach studiuje ponad 6 tysięcy studentów z zagranicy. Pod względem umiędzynarodowienia Lublin jest w krajowej czołówce. O wyzwaniach czekających lubelskie uczelnie dyskutowali eksperci i praktycy podczas konferencji «Integrating International Students: perspectives from cities, civil society and academia» w Lubelskim Centrum Konferencyjnym. W dyskusjach panelowych i warsztatach wzięli udział goście z różnych miast Polski oraz z Islandii, Niemiec, Holandii, Stanów Zjednoczonych.

■ W Europejskim Domu Spotkań Fundacji Nowy Staw w podlubelskim Nasutowie odbyło się seminarium «Udana wymiana młodzieży dziś – gwarancja dobrego sąsiedztwa jutro». Uczestniczyło w nim 30 osób z Polski i Ukrainy. W trakcie spotkania jego uczestnicy opracowywali polsko-ukraiński podręcznik, w którym znajdą się wskazówki dotyczące efektywnego upowszechniania rezultatów wymiany. Wydawnictwo będzie skierowane do młodzieży oraz organizatorów wymiany. Jest to jedno z przedsięwzięć finansowanych przez Polsko-Ukraińską Radę Wymiany Młodzieży.

■ Pociągi mają przyspieszyć, ma się zwiększyć przepustowość szlaków. Takie mają być efekty Magistrali Wschodniej – kolejowego projektu wartego kilka miliardów złotych. Magistrala to koncepcja dotycząca już istniejących linii kolejowych przebiegających przez miasta wojewódzkie Polski Wschodniej: Olsztyn, Białystok, Lublin, Rzeszów i Kielce. Powstanie magistrali nie będzie jedną, wielką inwestycją, ale wieloma, na które pieniądze będą pochodziły z wielu źródeł. Prace inwestycyjne Magistrali Wschodniej planowane są w obecnej perspektywie finansowej na lata 2014–2020. Wartość wszystkich projektów związanych z Magistralą Wschodnią przekroczy 6,5 mld zł.

■ 550 tys. złotych rocznie – tyle, zdaniem radnych ma wynosić maksymalny koszt utrzymania nowego miejskiego Muzeum Czartoryskich w Puławach. Uchwałę w sprawie jego utworzenia na ostatniej sesji przyjęła rada miasta. Zgodnie z zapisami uchwały, muzeum ma zacząć działać 1 lutego, a środki na jego działalność będą pochodziły z budżetu miasta.

■ Ponad 1,31 mld zł przychodów wypracowała kopalnia w Bogdanie w pierwszych dziewięciu miesiącach bieżącego roku. Mimo problemów na rynku węgla kopalnia pozostaje jedną z najbardziej wydajnych w Polsce. Wpływ na tegoroczne wyniki finansowe będzie miała współpraca z Ukrainą. Władze kopalni przewidują, że do końca tego roku Bogdanka dostarczy za wschodnią granicę około 150 tys. ton węgla. Transporty do DTEK, jednego z największych prywatnych producentów energii elektrycznej na Ukrainie, rozpoczęły się pod koniec września.

■ Australijski inwestor, Prairie Mining, podpisał umowę z China Coal o strategicznej współpracy przy finansowaniu i budowie kopalni Jan Karski w województwie lubelskim. China Coal to druga co do wielkości firma górniczo-wydobwczą w Chinach i ekspert w budowie kopalni głębinowych. Do połowy przyszłego roku Prairie i China Coal przygotują bankowe studium wykonalności, które będzie podstawą do pozyskania finansowania i rozpoczęcia budowy kopalni Jan Karski. Całkowite zasoby węgla w złożu węgla kamiennego «Lublin» oszacowane zgodnie z międzynarodowymi standardami wynoszą 728 mln ton. Koszt budowy kopalni szacowany jest na 632 mln dolarów.

■ Zainteresowanie kremacją jest tak duże, że Regionalne Stowarzyszenie Zwolenników Kremacji będzie budować w Lublinie kolejne – piąte już kolumbarium. Tego typu pochówkiem interesują się nie tylko osoby starsze. Również młodzi nabywają nisze robiąc ekshumacje swoich rodziców czy dziadków. Nowe kolumbarium ma stanąć na terenie cmentarza parafialnego parafii p.w. św. Agnieszki.

■ Oddziały dziecięce 15 szpitali z województwa lubelskiego dostaną specjalistyczny sprzęt od Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy. Tym razem WOŚP chce kupić i przekazać m.in. łóżka szpitalne, aparaty USG i EKG, lokalizatory naczyń krwionośnych i kardiomonitor. Szpitale dostaną też holtery ABPM i EKG kardiomonitor, pulsoksymetry oraz pompy strzykawkowe i objętościowe.

■ W Lublinie jest blisko 300 startupów na różnym poziomie rozwoju. Miasto pomaga im realizując wspólne projekty z Business Linkiem, Fundacją Rozwoju Lubelszczyzny i Lubelskim Parkiem Naukowo-Technologicznym.

■ Blisko 54 miliony złotych trafią do 42 lubelskich firm na rozwój infrastruktury badawczo-rozwojowej. To pierwsze pieniądze przekazane przedsiębiorcom w ramach dotacji z Regionalnego Programu Operacyjnego na lata 2014–2020.

■ Na sklepowych półkach pojawiły się już bombki i kalendarze adwentowe. Jeszcze kilka lat temu świąteczna ekspozycja pojawiała się na początku listopada, tuż po tym, jak ze sklepowych półek zniknęły znicze. Teraz bombki i choinkowe łańcuchy możemy kupić już w połowie października. Wszystko ze względu na zmianę zakupowych przyzwyczajeń Polaków, którzy dziś przygotowują się do świąt z dużym wyprzedzeniem.

■ Sąd Rejonowy w Tomaszowie Lubelskim uznał 28 strażników z oddziału Służby Celnej w Hrebennem za winnych przyjmowania w latach 1998–2007 korzyści majątkowych. Oskarżonym wymierzono kary od 6 miesięcy do 4 lat bezwzględnej więzienia, grzywny do 30 tys. zł oraz zakazy wykonywania zawodu celnika na okres do 5 lat. To kolejny w ostatnim czasie wyrok w sprawie przyjmowania przez strażników łapówek od przekraczających granicę w Hrebennem. 20 września sąd w Tomaszowie na podobne wyroki skazał 18 celników oskarżonych o korupcję w latach 1998–2006.

Adam TOMANEK

Люблінська інформація

■ Зростає кількість іноземців, котрі прагнуть набути польське громадянство. Нещодавно люблінський воєвода надав польське громадянство 10 іноземцям, переважно з України та Росії. Цього року загалом польське громадянство отримали 212 іноземців. На черзі ще 305.

■ У люблінських вищих навчальних закладах здобувають освіту 6 тис. студентів із-за кордону. За міжнародними показниками Люблін – один із польських лідерів. Про виклики, які чекають на люблінські навчальні заклади, дискутували експерти та практики під час конференції «Integrating International Students: perspectives from cities, civil society and academia» в Люблінському конференційному центрі. У панельних дискусіях і майстер-класах взяли участь гості з різних польських міст, а також з Ісландії, Німеччини, Голландії, Сполучених Штатів Америки.

■ У Європейському домі зустрічей фонду «Новий Стів» у Насутові, що під Любліном, відбувся семінар «Вдалий обмін молоді сьогодні – гарантія доброго сусідства завтра». У ньому взяли участь 30 осіб із Польщі та України. Під час зустрічі її учасники працювали над польсько-українським підручником, який міститиме вказівки щодо ефективного поширення результатів обміну. Видання призначене для молоді та організаторів обмінів. Це одна з ініціатив, які фінансує Польсько-українська рада обмінів молоді.

■ Потяги їздитимуть швидше, зросте пропускна здатність шляхів. Такими будуть результати Східної магістралі – залізничного проекту, вартість якого становить кілька мільярдів злотих. Магістраль – це концепція, яка стосується вже наявних залізничних ліній, які проходять через воєводські міста Східної Польщі: Ольштин, Білосток, Люблін, Жешув і Кельце. Поява магістралі – це результат не однієї великої інвестиції, а кількох. Необхідні кошти виділять із окремих джерел. Інвестиційні роботи на Східній магістралі заплановано у фінансовій перспективі на 2014–2020 рр. Вартість усіх проектів, пов'язаних зі Східною магістраллю, перевищить 6,5 млрд злотих.

■ 550 тис. злотих у рік – це максимальна сума, яка, на думку місцевих депутатів, потрібна для утримання нового міського Музею Чарторийських у Пулавах. Рішення щодо його створення прийняла на останній сесії міська рада. Відповідно до постанови, музей мають відкрити 1 лютого, а кошти на його діяльність виділять із міського бюджету.

■ Понад 1,31 млрд злотих прибутку отримала шахта «Богданка» за перші дев'ять місяців цього року. Попри проблеми на вугільному ринку, шахта залишається однією з найбільш продуктивних у Польщі. Вплив на цьогорічні фінансові показники матиме співпраця з Україною. Керівництво шахти передбачає, що до кінця року «Богданка» поставить за східний кордон приблизно 150 тис. т вугілля. Поставки польського вугілля «ДТЕК», найбільшій приватній енергетичній компанії України, розпочалися наприкінці вересня.

■ Австралійський інвестор «Prairie Mining» підписав договір із «China Coal» про стратегічну співпрацю щодо фінансування й будівництва шахти «Ян Карський» у Люблінському воєводстві. «China Coal» – друга за величиною гірничо-видобувна компанія в Китаї, а також експерт у будівництві глибоких шахт. До середини наступного року «Prairie» та «China Coal» підготують бізнес-план, який стане підставою для отримання фінансування й початку будівництва нової шахти. Загалом, згідно з підрахунками, виконаними за міжнародними стандартами, поклади кам'яного вугілля у сховищі «Люблін» становлять 728 млн т. На будівництво шахти планують витратити 632 млн доларів.

■ Зацікавлення кремациєю настільки велике, що Регіональне товариство прихильників кремациї побудує в Любліні вже п'ятий колумбарій. Такого типу похованнями цікавляться не тільки старші особи, а й молодь, що купує ніші після проведення ексгумації тіл своїх батьків чи дідусів і бабусь. Новий колумбарій знаходитиметься на території парафіяльного кладовища Святої Агнешки.

■ Дитячі відділення 15 лікарень Люблінського воєводства отримають спеціальне обладнання від Великого оркестру святкової допомоги. Цього разу волонтери хочуть придбати й передати лікарням ліжка, ультразвукові апарати й електрокардіографи, локалізатори кровоносних судин і кардіомонітори. Також лікарні отримають холтери «ABPM» та кардіомонітори для електрокардіографів, пульсоксиметри, шприцеві й об'ємні насоси.

■ У Любліні – приблизно 300 стартапів різного рівня розвитку. Місто допомагає їм, реалізуючи спільні проекти з «Business Link», Фондом розвитку Люблінщини та Люблінським науково-технологічним парком.

■ Майже 54 млн злотих направлять до 42 люблінських фірм на розвивання інфраструктури для досліджень та розвитку. Це перші гроші, передані підприємцям у рамках дотації з Регіональної операційної програми на 2014–2020 рр.

■ На полицях польських магазинів уже з'явилися новорічні кульки та адвентові календарі. Ще кілька років тому новорічні товари поступали на полиці на початку листопада, після того, як звідти зникали лампадки. Тепер кульки та ялинкові гірлянди можна купити вже в середині жовтня. Все це через зміни купівельних звичок поляків, які зараз готуються до свят заздалегідь.

■ Районний суд Томашова Любельського визнав винними 28 працівників Митної служби в Гребенному в отриманні незаконної вигоди у 1998–2007 рр. Винним призначено покарання у формі повного позбавлення волі від 6 місяців до 4 років, штрафи до 30 тис. злотих, а також заборону обіймати посаду працівника Митної служби на термін 5 років. Це черговий вирок за останній час у справі отримання митниками хабарів від тих, хто перетинає кордон у Гребенному. 20 вересня суд у Томашові засудив 18 митників за корупцію в 1998–2006 рр.

Адам ТОМАНЕК

**Wiceadmiral Ihor Woronczenko: Ukra-
ina chce rozbudować flotę**

– Ukraina odnawia i powiększa swe siły morskie, co obejmuje także naprawę będącej okrętem flagowym fregaty Hetman Sahaj-daczny, by przeciwstawić się rozbudowie rosyjskiego potencjału militarnego na Krymie – oświadczył dowódca ukraińskiej mary-narki wojennej.

Udzielając wywiadu agencji Reuters wiceadmiral Ihor Woron-czenko powiedział, że na odnowę floty przeznaczy się 30 mln do-larów z opiewającego łącznie na 500 mln pakietu pomocy wojsko-wej USA, którego otrzymania Kijów oczekuje w przyszłym roku.

– Krok za krokiem odbudujemy od podstaw naszą flotę. Nasze siły będą pod względem jakości lepsze od tych, które pozostały na Krymie – zaznaczył. Aneksja Krymu przez Rosję w 2014 roku po-zbawiła Ukrainę dwóch trzecich jej floty wojennej, stacjonującej głównie w Sewastopolu.

Rzeczpospolita

**Вице-адмірал Ігор Воронченко: «Україна
хоче розбудувати флот»**

«Україна відновлює та розширює свої морські сили, зокре-ма розпочала ремонт флагманського корабля-фрегата «Геть-ман Сагайдачний», щоб протистояти розбудові російського військового потенціалу в Криму», – заявив командувач ВМС Збройних Сил України.

В інтерв’ю агентству «Reuters» вице-адмірал Ігор Ворончен-ко сказав, що на відновлення флоту витратять 30 млн доларів із запланованого пакету військової допомоги США в розмірі 500 млн, на отримання якого Київ очікує наступного року.

«Крок за кроком ми із самого початку відбудовуємо наш флот. Якісно наші сили стануть кращими порівняно з тими, які зали-шилися в Криму», – зазначив він. Через анексію Криму Росією у 2014 р. Україна втратила дві третини військового флоту, який, переважно, перебував у Севастополі.

Rzeczpospolita

**ZBiR z jedną wizą? Białoruś znów
może obierać rosyjski kierunek**

Зwiązek Białorusi i Rosji, czyli tak zwany ZBiR, może być jeszcze ściślejszy. Ministrowie odpowiedzialni za współpracę między oby-dwoma krajami dyskutowali o wprowadzeniu wspólnej polityki wizowej.

– Nikt się takiemu rozwiązaniu nie sprzeciwia. Ale jest pytanie: kiedy to zrobić i na jakich warunkach? – zwrócił uwagę sekretarz stanu ZBiR Grigorij Rapota w rozmowie z agencją BelTA. – Decyzje o wszystkim powinny zapaść teraz – ocenił.

Obecnie bez względu formalny związek między krajami obco-krajowcy nie mogą wjechać na Białoruś z rosyjską wizą i na od-wrót.

W ostatnich miesiącach, szczególnie po wygranych wyborach prezydenckich, prezydent Białorusi Aleksandar Łukaszenka wyko-nuje przyjazne gesty w kierunku Unii Europejskiej. Media zwracają również uwagę, że podczas czerwcowej wizyty Władimira Putina w Mińsku zachowywał pewien dystans.

Łukaszenka nie zgadza się również na budowę wspólnego dla Rosji i Białorusi systemu obrony przeciwlotniczej. Kreml na to na-ciska, bo gdyby na Białorusi stanęły rosyjskie rakiety, zwiększyłoby to ich zasięg w głąb terytoriów państw NATO.

TVP Info

**Союзна держава Росії та Білорусі з од-
нією візою?**

Союз Росії та Білорусі може стати ще тіснішим. Міністри, відповідальні за співпрацю двох країн, обговорили ведення спільної візової політики.

«Ніхто не протриває такому рішенню. Однак виникає за-питання: коли це зробити і на яких умовах? – звернув увагу держсекретар Союзної держави Росії та Білорусі Григорій Ра-пота під час розмови з агентством «БелТА». – Рішення повинні прийняти зараз».

Сьогодні, незважаючи на формальний союз між двома краї-нами, іноземці не можуть в’їхати в Білорусь із російською ві-зою й навпаки.

В останні місяці, особливо після перемоги на президент-ських виборах, Олександр Лукашенко демонструє дружні жес-ти в напрямку Європейського Союзу. ЗМІ звертають увагу на те, що під час червневого візиту Володимира Путіна в Мінськ він зберігав певну дистанцію.

Лукашенко також не погоджується на будівництво спільної для Росії та Білорусі системи протиповітряної оборони. Кремль тисне. Якби в Білорусі розмістили російські ракети, збільшила-ся б їх територія ураження щодо держав НАТО.

TVP Info

**Ćwiczenia Zapad’2017 uwzględnią
«aktywność NATO»**

Scenariusz manewrów Zapad’2017 uwzględni zwiększenie aktywności wojsk NATO w pobliżu granic Państwa Związkowego Rosji i Białorusi – zapowiedział w Mińsku rosyjski minister obrony Siergiej Szojgu. Ćwiczenia odbędą się we wrześniu przyszłego roku.

«W pracach nad koncepcją i scenariuszem ćwiczeń (Zapad–2017) zostanie uwzględniona sytuacja, związana ze

2016 | **NATO
SCOPE**

zwiększeniem aktywności NATO w pobliżu granic Państwa Związkowego» – powiedział minister, cytowany przez rosyjską agencję TASS. Szojgu wypowiadał się po zakończeniu spotkania wspólnego kolegium ministerstw obrony Rosji i Białorusi, które odbyło się w Mińsku i było poświęcone obronności Państwa Związkowego, w skład którego wchodzi oba kraje. Szojgu poinformował, że wspólne przyszłoroczne manewry Zapad–2017 odbędą się na kilku poligonach w Rosji i Białorusi.

PAP

**Навчання «Запад – 2017» врахують
«активність НАТО»**

«Сценарій навчань «Запад – 2017» врахує збільшення активності військ НАТО поблизу кордонів Союзної держа-ви Росії та Білорусі», – пообіцяв у Мінську російський міні-стр оборони Сергій Шойгу. Навчання пройдуть у вересні наступного року.

«У роботі над концепцією та сценарієм навчань («За-пад – 2017») врахують ситуацію, пов’язану зі збільшенням активності НАТО поблизу кордонів Союзної держави», – сказав міністр, якого цитує російське агентство «ТАСС». Шойгу розмовляв зі ЗМІ після завершення спільної зустрічі колегії міністерств оборони Росії та Білорусі, яка відбулася в Мінську й була присвячена обороноздатності Союзної держави, до складу якої входять обидві країни. Шойгу по-відомив, що спільні навчання «Запад – 2017» наступного року відбудуться на кількох полігонах Росії та Білорусі.

PAP

**Rosja: możemy wznowić ataki na
Aleppo**

Rzecznik Kremla oskarża rebeliantów o ataki na cywilów i zapowiada, że Rosja może znów zacząć atakować Aleppo w Syrii. O rosyjskich planach wielkiego ataku na Aleppo infor-mował brytyjski dziennik «The Times». Brytyjski wywiad za-uważa, że rosyjski lotniskowiec z 40 samolotami i helikopte-rami na pokładzie płynie przez Morze Śródziemne po to, by zmiażdżyć Aleppo.

Rosja nie będzie mogła przedłużyć moratorium na nalo-ty na Aleppo na północnym zachodzie Syrii, jeśli rebelianci, którzy kontrolują wschodnie dzielnice miasta, będą kontynu-owali ataki na siły reżimu – powiedział rzecznik Kremla Dmi-trij Pieskow. – W tej chwili trwa przerwa, jest umożliwiające opuszczenie wschodniego Aleppo przez ludność cywilną, są spełnione warunki (dostarczania) pomocy humanitarnej – powiedział Pieskow dziennikarzom. – Ale to wszystko będzie niemożliwe, jeśli terroryści będą kontynuowali ogień na dziel-nice zachodnie i drogi pomocy humanitarnej, jeśli będą ата-ковать i dalej chować się za ludzkimi tarczami. To nie pozwoli na kontynuowanie przerwy humanitarnej – dodał Pieskow.

Informacyjna Agencja Radiowa

**Росія: «Ми можемо відновити авіа-
удари по Алеппо»**

Прес-секретар Кремля звинуватив повстанців в атаках на цивільних жителів і попередив, що Росія може знову почати авіаудари по Алеппо в Сирії. Про російські плани щодо Алеппо повідомило британське щоденне видання «The Times». Британська розвідка зазначає, що російський авіаносець із 40 літаками й гелікоптерами на борту пли-ве через Середземне море для того, щоб завдати удару Алеппо.

«Росія не зможе дотримуватися мораторію щодо на-льотів на Алеппо, що на північному заході Сирії, якщо по-встанці, котрі контролюють східні райони міста, продовжу-ватимуть напади на сили режиму», – сказав речник Кремля Дмитро Песков. «Зараз триває перерва, цивільне населен-ня має можливість залишити східну частину Алеппо, вико-нуються умови поставки гуманітарної допомоги», – зазна-чив Песков. «Але це все буде неможливим, якщо терористи продовжуватимуть вести вогонь у західному районі й на шляхах постачання гуманітарної допомоги, якщо вони далі нападатимуть і ховатимуться за людським щитом. Це уне-можливить гуманітарну перерву», – додав Песков.

Informacyjna Agencja Radiowa

**«Nie mają wyboru. Poddadzą się
lub zginą»**

Premier Iraku Hajder al-Abadi wezwał kontrolujących Mosul dżihadystów z tzw. Państwa Islamskiego (IS), by

poddali się irackim siłom, które prowadzą ofensywę na to miasto – informuje portal BBC. «Nie mają wyboru. Poddadzą się lub zginą» – mówił premier.

W wyemitowanej wypowiedzi dla państwowej telewizji Abadi oświadczył: «Otoczymy Daesz (arabski akronim IS) ze wszystkich stron. (...) Nie będą mieli drogi ucieczki».

We wtorek elitarne jednostki irackich sił, nacierające na Mosul od wschodu, przystąpiły do ataku na dżihadystów w Gogdżali, na przedmieściach Mosulu. To ostatnia miejscowość, którą muszą wyzwolić przed wkroczeniem do samego Mosulu. Dzień wcześniej z rąk bojowników IS udało się przejąć pobliską Bazwaję. W Gogdżali trwają walki – irackie wojsko ostrzeliwuje z artylerii i broni maszynowej pozycje dżihadystów, którzy – chcąc zatrzymać siły rządowe – odpowiadają pociskami przeciwpancernymi.

Agencja Reutera informowała, że irackie oddziały wkroczyły już do Mosulu i walczą w dzielnicy Al–Karama na wschodzie. Jednak AFP zacytowała słowa jednego z dowódców elitarnych jednostek irackiej armii, Abdelwahaba al–Saadiiego, który zdementował te doniesienia. – Nie weszliśmy do dzielnicy Al–Karama, nasze siły są w Gogdżali – oświadczył. Jeśli uda się przejąć Gogdżali, irackie oddziały po raz pierwszy będą mogły wkroczyć do Mosulu, który jest w rękach dżihadystów od 2014 roku. Według różnych źródeł w mieście przebywa 3–8 tys. bojowników IS.

TVN24

**«Вони не мають вибору. Здадуться або
загинуть»**

«Прем’єр-міністр Іраку Хайдер аль-Абаді закликав джиха-дистів із так званої Ісламської Держави (ІД), які контролюють Мосул, здатися іракським силам, що наступають на місто», – по-відомив портал «BBC». «Вони не мають вибору. Здадуться або загинуть», – сказав прем’єр.

У інтерв’ю державному телебаченню Абаді зазначив: «Ми оточимо ІД з усіх сторін. (...) Вони не матимуть шляху для від-ступу».

Елітні частини іракських сил, що наступають на Мосул зі сходу, розпочали атаку на джихадистів у Гогджалі, передмісті Мосулу. Це остання місцевість, яку вони мають визволити пе-ред входженням до Мосулу. Днем раніше з рук бойовиків ІД вдалося вирвати Базваю, що знаходиться неподалік. У Гогджалі йдуть бої: іракське військо обстрілює з артилерії та автоматич-ної зброї позиції джихадистів, котрі, намагаючись затримати урядові сили, відповідають бронебійними снарядами.

Агентство «Reuters» повідомило, що іракські частини вже увійшли в Мосул та ведуть бойові дії в районі Аль-Карам на сході. Однак агенція «AFP» процитувала одного з командувачів елітних частин іракської армії, Абдельвахаба аль-Сааді, який заперечив ці відомості: «Ми не увійшли до району Аль-Карам, наші сили знаходяться в Гогджалі». Якщо вдасться встановити контроль над Гогджалі, іракські частини вперше зможуть уві-йти в Мосул, який знаходиться в руках джихадистів із 2014 р. За різними даними, в місті перебувають 3–8 тис. бойовиків ІД.

TVN24

**Шведзкий генерал ostrzega przed
Rosją. «Konieczna koncepcja totalnej
obrony»**

Były naczelny dowódca sił zbrojnych Szwecji alarmuje państwa bałtyckie w sprawie «nowych wyzwaniami w sferze bezpieczeństwa ze strony Rosji».

Генерал Sverker Göranson взяў udział w konferencji na temat bezpieczeństwa i polityki zagranicznej w Rydze.

– Państwa bałtyckie są narażone na zmiany klimatyczne i przestępstwa hybrydowe. Mamy też do czynienia z trudną sytuacją w dziedzinie bezpieczeństwa, co prowadzi do wielu innych wyzwań – powiedział generał.

Jego zdaniem, opracowane 25 lat temu strategię obrony są przestarzałe. Göranson wskazuje na przykład Ukrainy.

– Musimy wspólnie wypracować koncepcję totalnej obrony – stwierdził szwedzki generał Göranson i dodał, że wymaga to współpracy państw zarówno wewnątrz Unii Europejskiej, jak i partnerstwa ze Stanami Zjednoczonymi.

Polskie Radio

**Шведський генерал застерігає від Росії.
«Необхідна концепція тотальної оборо-
ни»**

Колишній головнокомандувач Збройних сил Швеції попе-реджає Прибалтійські держави про «нові виклики у сфері без-пеки зі сторони Росії».

Генерал Сверкер Горансон взяв участь у конференції на тему безпеки та закордонної політики в Ризі.

«Прибалтійські держави перебувають під загрозою кліма-тичних змін і гібридних злочинів. Також маємо справу з важкою ситуацією у сфері безпеки, що призводить до багатьох інших викликів», – сказав генерал.

На його думку, опрацьовані 25 років тому стратегії оборони застаріли. Горансон навів приклад України.

«Ми повинні спільно виробити концепцію тотальної оборо-ни», – заявив шведський генерал Горансон і додав, що це вима-гає співпраці держав як усередині Європейського Союзу, так і в партнерстві зі Сполученими Штатами Америки.

Polskie Radio

PRASA // РОБОТА

Луцький міський центр зайнятості

Посада	З/П	Вимоги / Роботодавець
Агент із постачання	2 200	Одержання, перевезення та від-правка товарно-матеріальних цінностей на складі, оформлення приймально-зда-вальної документації, бере рахунки на оплату по завданню головного інженера
Агент рекламний	3 000	Реклама товару (медичної техніки), проведення маркетингових ходів по збільшенню товарообігу
Агент страховий	2 200	Збільшення клієнтської бази, укладення договорів страхування, знання ПК
Адміністратор	1 450	Організація роботи готельного комплексу (поселення, організація обслуговування номерів, контроль за роботою працівників)
Апаратник борошно-мельного виробництва	3 200	Робота в цеху, завантаження, виван-таження зерна в борошномельні машини
Апаратник вироб-ництва сухих молочних продуктів	1 700	Контроль роботи лінії з виробництва казеїнату, сухого молока, сироватки
Апаратник змішу-вачів	1 800	Зважування і переміщення волокна, організація процесу хімічного змішуван-ня волокна та синтетичних речовин в ході технологічного процесу виробни-цтва хутра
Апаратник круп'яного виробництва	3 200	Робота в цеху, завантаження, виван-таження зерна для виготовлення крупи
Бармен	1 500	Видача та приймання замовлення, приготування коктейлів, розрахунок гостей
Бармен	1 600	Виконувати обов'язки бармена, зна-ння касового апарату
Бармен	1 600	Графік роботи: тиждень через тиж-день, видача та приймання замовлення, приготування коктейлів, розрахунок гостей
Бармен	2 500	Обслуговування споживачів, приго-тування напоїв, ведення каси та касової книги
Бармен	1 500	Приготування кави згідно рецептури, коктейлів, обслуговування клієнтів
Бармен	1 500	Приготування напоїв згідно рецеп-тури
Бармен	1 500	Приготування напоїв, коктейлів
Бармен	1 980	Приготування фрешів, коктейлів, зна-ння рецептури приготування
Бармен	2 000	Реалізація продукції, знання та вміння приготування коктейлів
Бетоняр	4 000	Виготовлення малих архітектурних форм
Бетоняр	1 450	Улаштування бетонних фундаментів, підлог, стяжок
Бухгалтер	4 000	Бухгалтер з ведення основних засобів, знання 1С (8 версія)
Бухгалтер	2 800	Ведення бухгалтерського та по-даткового обліку (матеріали), володіння програмою 1С Бухгалтерія (8, 7 версія) (будівництво)
Бухгалтер	2 500	Облік і ведення основних засобів, обов'язкова наявність резюме, робота в системі «Медок»
Бухгалтер-ревізор	3 500	Проведення інвентаризації та конт-роль правильності ведення бухгалтер-ського та податкового обліку
Вальцювальник гумових сумішей	4 000	Виготовлення гумових сумішей на гумозмішувальному обладнанні
Вантажник	3 000	Вантажно-розвантажувальні роботи
Вантажник	2 700	Завантаження та розвантаження меблів
Вантажник	3 000	Завантаження-розвантаження про-дукції (молочна група), збір замовлень на складі
Вантажник	2 500	Завантажувально-розвантажувальні роботи (заготівля пластикової тари)
Вантажник	3 000	Навантаження та розвантаження дров у бочки, завантаження фур деревним вугіллям
Вантажник	1 470	Навантажувально-розвантажувальні роботи в цеху рибопереробки, вантаж до 20 кг
Вантажник	2 000	Навантажувально-розвантажувальні роботи макаронних виробів зі складу на торгові точки

Посада	З/П	Вимоги / Роботодавець
Вантажник	3 500	Навантажувально-розвантажувальні роботи зі складу, група товару - спиртні напої
Вантажник	1 800	Підсобні роботи на складі підприєм-ства, група товару - будівельні матеріали
Вантажник	4 000	Погрузка і вигрузка товару
Вантажник	3 000	Розвантаження та завантаження товару
Вантажник	1 450	Розвантаження та завантаження борошна, зернових, осипки(мішки вагою до 35 кг)
Вантажник	2 000	Розвантажувально-вивантажувальні роботи алкогольної продукції
Вантажник	2 000	Розвантажування та завантажування готової продукції підприємства
Верстатник дерево-обробних верстатів	1 940	Обслуговування деревообробних верстатів, дотримання техніки безпеки
Верстатник дерево-обробних верстатів	3 000	Розпилювання деревини на дерево-обробному обладнанні
Верстатник широко-го профілю	2 500	Виконання робіт з металообробки на фрезерувальних, розточувальних, токарних верстатах
Верстатник широко-го профілю	3 500	Вміння працювати на універсальних токарних станках
Взуттєвик з ремон-ту взуття	4 500	Майстер з ремонту взуття, ремонт та реставрація взуття, вміння шити, встановлювати профілактику, набійки, супінатори, каблучки, фарбувати взуття
Викладач (методи навчання)	2 000	Викладання інформатики, обчислю-вальної техніки та автоматизації, заробіт-на плата згідно штатного розпису
Викладач професій-ного навчально-вихов-ного закладу	2 000	Викладати технологію продуктів харчу-вання, наявність кандидатського ступеню , заробітна плата згідно штатного розпису
Виконавець робіт	6 000	Нагляд та організація будівельних робіт на об'єктах
Виконавець робіт	4 000	Організація та ведення монтажних робіт по зовнішніх та внутрішніх мере-жах водопроводу та каналізації
Виробник харчових напівфабрикатів	3 000	Виробництво харчових напівфабри-катів (вареників, пельменів, бендериків та ін.)
Водій автотран-спортних засобів	3 058	Роботи по ремонту доріг, підвезення матеріалів (пісок, щебінь) автомобілем МАЗ
Водій автотран-спортних засобів	3 500	Вантажний автомобіль з причепом ГАЗ 53(заготівля пластикової тари)
Водій автотран-спортних засобів	2 800	Водій групи швидкого реагування в охоронній фірмі на легковому автомобілі
Водій автотран-спортних засобів	3 000	Водій на бензовоз, здійснювати пере-везення по Україні
Водій автотран-спортних засобів	2 100	Водій швидкої медичної допомоги, графік роботи позмінний, дотримання правил техніки безпеки руху та утриман-ня автомобіля в належному технічному стані
Водій автотран-спортних засобів	5 000	Доставка меблів автомобілем Мер-седес 208
Водій автотран-спортних засобів	4 000	Доставка молока на молоковозі ГАЗ 3307. Ремонт та обслуговування авто-мобіля
Водій автотран-спортних засобів	1 450	Здійснювати перевезення дітей та до-рослих легковим автомобілем «Москвич» (новішої моделі) та автобусом «карус» за потребою та технічний догляд за ними
Водій автотран-спортних засобів	3 000	Здійснює перевезення керівника щодо вирішення виробничих питань
Водій автотран-спортних засобів	1 460	Керування легковим автомобілем, експлуатація автотранспорту, технічне обслуговування
Водій автотран-спортних засобів	1 740	Маршрутні перевезення автобусом «Богдан»
Водій автотран-спортних засобів	1 500	Обов'язки водія вантажного автомобі-ля по перевезенню вантажів маршрутом Польща-Україна, автомобілем вантажо-підйомністю 20 т, об'ємом 100 м3
Водій автотран-спортних засобів	1 750	Пасажирські автотранспортні перевезення на міських маршрутах, дотримання правил руху та утримання автомобіля в належному робочому стані
Водій автотран-спортних засобів	2 500	Перевезення будівельних матеріалів по місту
Водій автотран-спортних засобів	4 000	Перевезення вантажів (деревне вугіл-ля), довіз до місця роботи транспортом роботодавця

Посада	З/П	Вимоги / Роботодавець
Водій автотран-спортних засобів	3 000	Перевезення вантажним авто-мобілем труб, газового устаткування, землерійної техніки
Водій автотран-спортних засобів	3 500	Перевезення готової продукції
Водій автотран-спортних засобів	2 000	Перевезення металобрухту та інших видів вантажу на автомобілі КАМАЗ з причепом. Попередньо телефонувати: 769101, 0981315204
Водій автотран-спортних засобів	2 500	Перевезення пасажирів до місця роботи і у зворотньому напрямку
Водій автотран-спортних засобів	1 835	Перевезення персоналу підприєм-ства в ході виконання ними службових обов'язків
Водій автотран-спортних засобів	2 091	Перевезення поштових відправлень - матеріально-відповідальна особа. Наяв-ність посвідчення на водіння автомобіля з газобалонним обладнанням
Водій автотран-спортних засобів	1 700	Перевезення працівників підприєм-ства по мірі необхідності по місту
Водій автотран-спортних засобів	2 900	Перевезення товарів по Україні та за кордон
Водій автотранспорт-них засобів	2 500	Робота водія із суміщенням посади машиніста бурової установки
Водій автотран-спортних засобів	2 500	Робота водія-далекобійника, здійснен-ня закордонних перевезень
Водій автотран-спортних засобів	1 680	Робота на автомобілі «Вольво» (бен-зовоз), перевезення по Україні
Водій автотранспорт-них засобів	2 000	Робота на вантажних автомобілях з причепом, вантажні перевезення по Україні, контроль за технічним станом автомобіля
Водій автотран-спортних засобів	3 000	Робота на вантажних автомобілях з причепом, поїздки за кордон
Водій автотран-спортних засобів	4 000	Управління автомобілем
Водій навантажувача	2 200	Водій навантажувача (евакуатор), проводити навантажувально-розван-тажувальні роботи, досвід роботи з підймальними механізмами (кран-маніпулятор)
Водій навантажувача	3 000	Комплектування товару згідно за-мовлення
Водій навантажувача	3 000	Переміщення продукції в приміщені з температурним режимом від -20 до +5 градусів Цельсія на електронаванта-жувачі
Водій навантажувача	3 800	Робота на автокарі, навантажування та розвантажування товарів
Водій навантажувача	3 000	Робота на автонавантажувачі, про-ведення навантажувальних робіт
Водій навантажувача	3 500	Управляти автонавантажувачем вантажопідйомністю 5 т
Водій тролейбуса	3 810	Водіння автотранспортного засобу (тролейбуса) маршрутами міста, якіно, вчасно з дотриманням графіка
В'язальник	1 800	Проведення в'язання трико-тажного полотна (штучне хутро) на круглов'язальних машинах у конвеєрно-му потоці
Геолог	3 000	Опис ґрунтів при бурінні свердловин, оформлення документації при проведен-ні робіт
Головний бухгалтер	4 000	Ведення та аналіз бухгалтерського обліку, знання Податкового кодексу та 1С Бухгалтерії (7 версія)
Головний бухгалтер	3 500	Ведення фінансово-господарської діяльності підприємства, досконале зна-ння бухгалтерської законодавчої бази
Головний енергетик	4 315	Розробка заходів підвищення ефек-тивності використання паливно-енерге-тичних ресурсів, надійної і економічної роботи енергоустановок, запобігання аварій та ін.
Головний інженер	3 000	Досвід роботи на керівних посадах, дотримання режиму підприємства,керівництво виробничим процесом

Крім того, є багато інших вакансій, за додатковою інформацією звертатися за адресою: м. Луцьк, вул. Ярошука, 2, тел.: 72-72-58, 4-92-68

komitet-pamieci-pileckiego.com

II Konkurs Historyczny

WOJNA POLSKO-BOLSZEWICKA 1919-1920 - W OBRONIE GRANIC I NIEPODLEGŁOŚCI

V Konkurs "Odkrywamy naszą historię"

Organizatorzy:

Współorganizatorzy:

Patronat Honorowy:

MINISTER
EDUKACJI
NARODOWEJ

Patronat:

Minister
Spraw Wewnętrznych
i Administracji
Mariusz Błaszczak

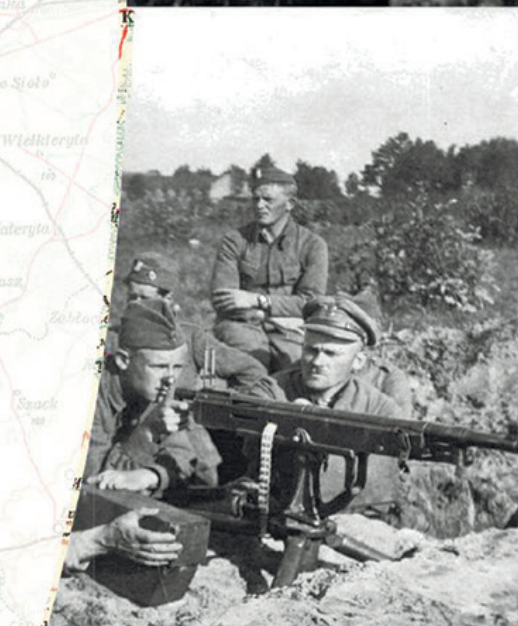

INSTYTUT
PAMIĘCI
NARODOWEJ

FUNDACJA POLSKIEGO
PAŃSTWA PODZIEMNEGO

Senator RP
Jan Żaryn

Projekt współfinansowany w ramach sprawowania opieki Senatu Rzeczypospolitej Polskiej nad Polonią i Polakami za granicą za pośrednictwem Fundacji «Wolność i Demokracja»

Monitor
Wołyński

Założyciel/Zasnovnik - Валентин ВАКОЛЮК
Zespół redakcyjny/Редакційна колегія:
Walentyn WAKOLUK/Валентин ВАКОЛЮК
Natalia DENYSIUK/Наталія ДЕНИСЮК
Wiktor JARUCZYK/Віктор ЯРУЧИК
Iryna KANAHEJEWA/Ірина КАНАГЕЄВА

Redaktor naczelny: Walenty WAKOLUK
Korekta: Jadwiga DEMCZUK, Olga SZERSZEN
Redaktor techniczny: Iryna KANAHEJEWA
Redaktor odpowiedzialny: Aleksander SWICA
Tłumaczenia: Switłana PYZA,
Natalia DENYSIUK

Gоловний редактор: Валентин ВАКОЛЮК
Коректори: Ядвіґа ДЕМЧУК, Ольга ШЕРШЕНЬ
Технічний редактор: Ірина КАНАГЕЄВА
Відповідальний редактор: Олександр СВИЦА
Переклад: Світлана ПИЗА,
Наталія ДЕНИСЮК

Адреса редакції:
43025 Луцьк, вул. Крилова 5/7
tel/faks (0332) 72 54 99
e-mail: info@monitor-press.com
www.monitor-press.com

Свідчення про реєстрацію
ВЛ № 339-73Р від 19.05.2009 г.
Тираж: 6000. Замовлення: 1615
Друк - Волинська обласна друкарня:
Луцьк, пр. Волі 27.
Друк офсетний, формат А 3